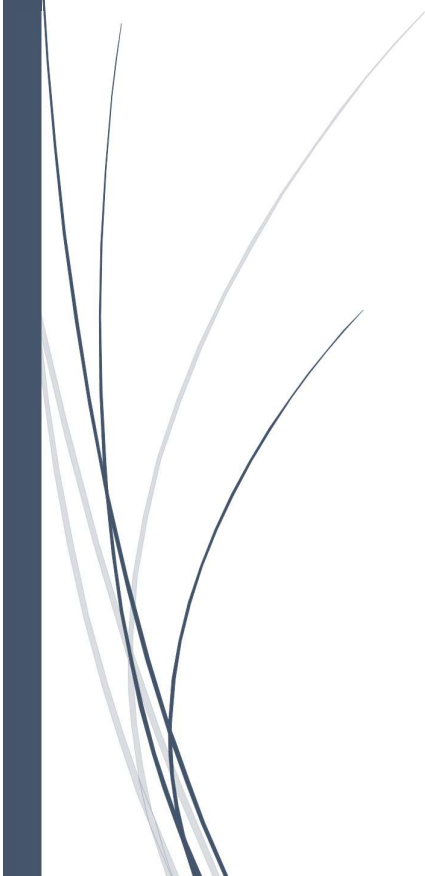

Kandidatspeciale
Cand.merc.aud.
Aalborg Universitet

Virksomheders restancer til det offentlige

Forfatter:	Finn Stubben Kristiansen
Studienummer:	20186197
Vejleder:	Henrik Kjellerup Bro
Afleveringsdato:	02.01.2023
Anslag:	132.564

Indholdsfortegnelse

1. Indledning.....	1
1.1 Problemformulering:	2
1.2 Afgrænsning:	2
1.3 Metode:	3
1.4 Specialets opbygning:	4
1.5 Anvendte love og lovforkortelser:	4
2. Gældsstyrelsen	5
2.1 Generelt:	5
2.2 Hovedformål og opgaver:	6
3. Gældsinddrivelsesloven	7
3.1 Lovens anvendelsesområde:	7
3.2 Fremgangsmåde ved overdragelse af fordringer til inddrivelse:	7
3.3 Restanceinddrivelsesmyndigheden – Gældsstyrelsen:	9
3.4 Dækningsrækkefølge for krav under inddrivelse:	10
3.5 Renter og gebyrer:	11
3.6 Klage:	11
3.7 Forældelse af fordringer under inddrivelse:	11
3.8 Særlige regler om fravigelse af dækningsrækkefølgen og tiltag vedrørende overdragede fordringer:	13
3.8.1 - § 18 b:	13
3.8.2 - § 18 c:	13
3.8.3 - § 18 d:	13
3.8.4 - § 18 e:	13
3.8.5 - § 18 h:	13
3.8.6 - § 18 j:	14
3.8.7 - § 18 k:	14
3.8.8 - § 18 l:	15
4. Forældelsesloven	15
4.1 Lovens anvendelsesområde:	15
4.2 Forældelsesfristernes begyndelsestidspunkt:	15
4.3 De almindelige forældelsesfrister:	16
4.4 Særlige forældelsesfrister og tillægsfrister:	16
4.5 Afbrydelse af forældelse:	17
4.6 Virkningerne af forældelse:	17

5. Inddrivelsesmuligheder	17
5.1 Inddrivelsesprocessen:	17
5.2 Inden overdragelse:	18
5.2.1 Sædvanlig rykkerprocedure:	18
5.2.2 Skriftlig underretning:	18
5.3 Rykker:	19
5.4 Enkel inddrivelse:	19
5.4.1 Afdragsordninger:	19
5.4.2 Fratagelse af bevilling eller autorisation:	22
5.4.3 Henstand:	23
5.4.4 Modregning:	23
5.4.5 Eftergivelse:	24
5.4.6 Afskrivning:	25
5.4.7 Frivillige betalinger:	26
5.5 Skærpet inddrivelse:	27
5.5.1 Udlæg:	27
5.6 Krav om sikkerhed for gælden:	27
5.6.1 Betingelser:	28
5.7 Bobehandling:	29
5.7.1 Konkursbehandling:	29
5.7.2 Rekonstruktion:	30
5.7.3 Frivillige kreditorordninger:	32
6. Udfordringer ved inddrivelse	33
6.1 Coronalån til inddrivelse:	33
6.1.1 Betalingsordninger:	33
6.1.2 Låneordning til inddrivelse:	34
6.1.3 Corona-pandemiens påvirkning:	35
6.2 Skyldnerens øvrige kreditorer:	36
6.2.1 Overdragelse til Gældsstyrelsen:	36
6.2.2 Inddrivelsesmuligheder:	39
6.3 Udviklingen i offentlige restancer:	45
6.3.1 Offentlige restancer:	45
6.3.2 Skatterestancer, Virksomhedsskatter:	46
6.4 Oprydning i fejlede gældsposter:	48

6.4.1 Udskydelse af forældelsesfrist:.....	48
6.4.2 anbefalinger fra ekspertudvalg:	49
7. Konklusion	50
8. Litteraturliste	54
8.1 Bøger:	54
8.2 Hjemmesider:	54
8.3 Love og bekendtgørelser:	54
8.4 Publikationer:	55
8.5 Vejledninger og afgørelser:	56

Abstract:

This thesis deals with public arrears, which companies owes. It is in perspective of how the public sector is dealing with these arrears and describe which options and tools they can use, to recover them from the companies. It will also intend to highlight what challenges there are with the recovery of the arrears.

When the public creditors have concluded that they are unable to collect the claim from the debtors these claims will be handed over for recovery by The Danish Debt Collection Agency (Gældsstyrelsen).

It appears that in recent years the debt to the public sector has been increasing. The public sector must act upon this and make long term solutions to reverse the development. This development has a negative impact on the total liquidity of the state accounts. The collection of the arrears contributes to the financing of the public sector.

The thesis will contain a review of the rules of the law, that regulate recovery of debt to the public sector. It is including regulations regarding the expiration date of debt under recovery which has been further extended due to defective claims the old debt collection system EFI/DMI. In continuation of these defective claims there has been a long-lasting task to process and solve these claims and afterwards transfer them to the new debt collection system PSRM.

The thesis concludes that the Danish Debt Collection Agency has various recovery options to recover the public arrears from the companies. In each case the Agency will assess which recovery option, that will be the most appropriate to be used to claim the arrears from the company, in consideration of their financial situation.

1. Indledning

Når det kommer til inddrivelse af offentlige restancer, er det Skatteforvaltningen (Skatteministeriet) som inddrivelsesmyndighed der har det overordnede ansvar jf. gældsinddrivelsesloven. Hvis borgere og virksomheder ikke overholder deres gældsforpligtelser til det offentlige, vil der efterfølgende blive igangsat en inddrivelsesproces med henblik på at få inddrevet det tilgodehavende. Fordringshaverne kan når betalingsfristen er overskredet, igangsætte inddrivelsesopgaven og sende fordringen (gælden) videre til inddrivelse hos Gældstyrelsen (styrelse under Skatteforvaltningen), som herefter vil inddrive gælden og efterfølgende afregner med fordringshaveren (INDOG, 2022).

Det fremgår at i de seneste år har gælden til det offentligt været stigende. En af grundene til dette, er at der hovedsageligt bliver stiftet ny gæld, men også at den allerede stiftede gæld akkumulerer yderligere på grund af de løbende rentetilskrivninger. Der bliver således stiftet mere gæld til det offentlige, end der bliver afdraget (Gældstyrelsen, 2021).

Gældstyrelsen har med varetagelse af inddrivelse af offentlig gæld en betydningsfuld rolle i den offentlige sektor, ved at opkræve og afregne den gæld som borgere og virksomheder skylder og dermed bidrager til finansieringen af den offentlige sektor. (Gældstyrelsen, 2022-A).

Når virksomheder først for alvor befinder sig i økonomiske problemer, er de villige til at gøre næsten alt for at stoppe den negative udvikling med oparbejdelse af yderligere gæld og i stedet forsøge at vende skuden. Dette ses ved at nogle virksomheder eksempelvis undlader at betale skyldig skat og moms for derimod at bruge disse til andre forpligtelser. Dette kan have yderst alvorlige konsekvenser for både virksomheden i form af eksistensgrundlag men også tillige for de personlige ejere i form af personlig og begrænset hæftelse. Virksomhedernes gæld vil i disse slags tilfælde blive sendt til inddrivelse hos Gældstyrelsen, hvor de først og fremmest vil vurdere, om hvor vidt det realistisk set er muligt for virksomhederne at tilbagebetale gælden til det offentlige. Hvis dette i så fald ikke er tilfældet, vil der i stedet blive indledt en konkursbehandling, startende med indgivelse af konkursbegæring for at undgå yderligere gældsopbygning hos virksomheden. Dette er med henblik på at sikre værdier i virksomheden og foretage udlæg, for at nedbringe virksomhedens restancer.

Formålet med dette speciale vil være at undersøge, hvordan det offentlige håndterer virksomheders gæld. Herunder også belyse de udfordringer der kan være ved inddrivelse af virksomheders gæld til det offentlige.

1.1 Problemformulering:

På baggrund af ovenstående indledning og oplæg til relevante problematikker, vil det derfor være interessant at undersøge, hvorledes virksomheders restancer til det offentlige håndteres, samt hvilke udfordringer der kan være ved inddrivelse. Her vil der tages udgangspunkt i den gældende lov og praksis, samt de værktøjer og muligheder de offentlige myndigheder har for at få inddrevet gælden. Dermed leder dette frem til følgende problemformulering:

”Hvordan håndterer det offentlige virksomheders restancer, og hvilke udfordringer er der med inddrivelse?”

For at besvare denne problemformulering, er der blevet udformet følgende underspørgsmål som alle skal bidrage og belyse til den samlede konklusion og besvarelse af problemformuleringen:

1. Hvilke betingelser og lovgrundlag ligger til grunde for inddrivelse?
2. Hvilke muligheder har det offentlige til at inddrive restancer hos virksomheder?
3. Hvilke udfordringer er der med inddrivelse?

1.2 Afgrænsning:

Specialet vil hovedsageligt blive skrevet ud fra et juridisk udgangspunkt, men der vil også blive anvendt en analytisk tilgang i dele af specialet, som det vurderes der er relevant for besvarelsen af problemformuleringen.

Specialet vil i videst omfang kun omhandle kapitalselskaber, hvorfor der afgrænses fra personselskaber. Det skal ses i perspektiv til, at personselskaberne hæfter personligt for selskabets forpligtelser og derfor behandles på lige fod som med privatpersoner.

Der vil desuden blive afgrænset fra de udenlandske virksomheder, da inddrivelsen af disse har en vis kompleksitet. Det er forskelligt fra land til land, om hvor vidt de danske myndigheder har indgået internationale aftaler med henblik på samarbejde på inddrivelsesområdet. Gældsstyrelsen har ikke mulighed for at foretage myndighedsudøvelse i et andet land, hvilke gør det yderst besværligt, både juridisk og i praksis, med at inddrive de udenlandske fordringer. Hvis der er tale om en væsentlig stor beløbsstørrelse, har Gældsstyrelsen dog mulighed for at rekvirere hjælp hos private inkassovirksomheder i de pågældende lande. Der vil ikke blive fokuseret på udenlandske virksomheder, udover hvad der bliver behandlet ud fra den danske lovgivning som gælder tilsvarende for de danske fordringer.

1.3 Metode:

Dette metodeafsnit har til formål at beskrive specialets metode. Metoden vil være med til at skabe rammerne for udarbejdelsen af specialet og skal give en forståelse af, hvordan fremgangsmåden vil være for specialets behandling af retsområdet, men også hvorledes selve analysen skal bearbejdes. Specialets formål vil være at belyse, hvordan det offentlige håndterer virksomheders restancer, samt hvilke udfordringer der kan komme med inddrivelsen heraf. Specialets fokus vil derfor være på inddrivelse af virksomheders gæld til det offentlige.

Hvad angår de metodiske overvejelser vil den videnskabsteoretiske metodetilgang for specialet være den retsdogmatiske metode. Specialet vil hovedsageligt tage udgangspunkt i den gældende ret og praksis om inddrivelse af gæld til det offentlige (Gældsinddrivelsesloven mv.), hvorfor den retsdogmatiske metode vil blive anvendt. Ved den retsdogmatiske metode tages der udgangspunkt i den gældende ret, som har til formål at beskrive retstilstanden som den er. Da retsgrundlaget for denne metodetilgang er værende den gældende ret, skal man have det in mente, at det kan tolkes som, at metoden ikke nødvendigvis vil frembringe noget nyt. Dog kan dette diskuteres, da den retsdogmatiske metode sammenholder flere forskellige retskilder og dermed belyser hvorledes den gældende ret skal forstås, hvilket dog kan frembringe nye sider inden for det pågældende retsområde (Evald, 2000).

I specialet vil der blive taget udgangspunkt i lovgivningen, den juridiske vejledning (SKAT) og offentlige rapporter samt hjemmesider. Der vil derfor blive benyttet en analytisk tilgang, da specialet overordnet set beskriver hvordan den gældende lovgivning og praksis på området er. Specialets empiri er sekundære data, da kilderne er offentlige tilgængelige med betragtning af der kan udledes subjektive fortolkninger af de tilgængelige kilder. Der vil dog i qua af den retsdogmatiske metode tages udgangspunkt i den gældende lovgivning, hvorfor retskilderne anses for at være valide. Validiteten betragtes ved, at der ikke foreligger en subjektiv synsvinkel, da retsgrundlaget er en objektiv realitet.

1.4 Specialets opbygning:

Opbygningen af specialet er illustreret i nedenstående figur, som vil tydeliggøre hvilke områder specialet vil berøre:

Figur 1: Egen tilvirkning

Som figuren viser, er specialets opbygning inddelt i en indledning med problemformulering, afgrænsning og metode. Herefter vil der komme en beskrivelse af Gældsstyrelsen som det offentlige restanceinddrivelsesmyndighed. Der vil desuden blive redegjort for relevant lovgivning om inddrivelse af gæld til det offentlige. Dernæst vil der komme en gennemgang af inddrivelsesmuligheder som det offentlige kan anvende til at inddrive restancer hos virksomhederne. Efterfølgende vil der blive undersøgt, hvilke udfordringer der kan være ved inddrivelse. Afslutningsvis vil der være en konklusion, hvor der vil blive svaret på specialets hovedspørgsmål.

1.5 Anvendte love og lovforkortelser:

- DBL - Databeskyttelsesloven
- FORÆL - Forældelsesloven
- INDOG – Gældsinddrivelsesloven
- KL – Konkursloven
- ML - Momsloven
- OPKL – Opkrævningsloven
- Gældsinddrivelsesbekendtgørelsen

2. Gældsstyrelsen

2.1 Generelt:

Gældsstyrelsen blev oprettet 1. juli 2018, hvor man fra politisk side valgte at reorganisere SKAT og i stedet oprette syv nye styrelser. Mange svære og alvorlige sager havde desværre bevidnet om, at SKAT ikke kunne formå at leve op til de målsætninger, som de ellers var sat i verden for. Der var en lang række stordriftsfordele ved at skulle løse og håndtere de forskelligartede opgaver, men bagsiden af dette var dog også en meget stor og kompleks organisation. SKAT havde desuden i en længere årrække været underlagt af besparelser på området, samtidig med at der stadig skulle effektiviseres uden at gå på kompromis med opgaveløsningen i skatteforvaltningen. På baggrund af de store udfordringer på centrale driftsområder, såsom gældsinddrivelse, udbytterefusion og offentlige ejendomsvurderinger, blev planen "Fra én til syv styrelsen" med bred politisk opbakning i Folketinget offentliggjort i 2017.

Planens centrale punkter var at SKAT ville ophøre med at eksistere og i stedet ville blive erstattet med syv styrelsen, som hver især får ansvaret for et klart defineret opgaveområde.

Med oprettelsen af de syv nye styrelser, var det også en selvfølge at der skulle ske en større reorganisering af opgaverne således disse kunne blive placeret i hvert af de syv definerede opgaveområder. Dette skulle tilgode en række hensyn, som hver især ville være med til at løfte den samlede kvalitet af opgaveløsningen i skatteforvaltningen, men også genoprette tilliden til skattevæsenet (Skatteforvaltningen, 2021):

- *Klart ansvar og styrket ledelse.*
- *Øget specialisering og styrket faglighed på de enkelte områder.*
- *Nem og enkel afregning af skatter og afgifter for borgere og virksomheder.*
- *Effektiv, målrettet og sammenhængende kontrol på alle områder.*
- *Velfungerende og driftssikre it-systemer og data af høj kvalitet (Skatteforvaltningen, 2021, side 8).*

De syv styrelser, heraf fem fagstyrelser og to tværgående, er følgende:

Fem fagstyrelser: Har fokus på hver deres kerneopgave

- Gældsstyrelsen: Inddrivelse af gæld til det offentlige.
- Vurderingsstyrelsen: Offentlig vurdering af ejendomme og grunde.
- Skattestyrelsen: Afregning og kontrol af skatter og afgifter vedr. person, erhverv og selskaber.
- Toldstyrelsen: Afregning og kontrol på toldområdet.

- Motorstyrelsen: Registrering, afgiftsberegning og kontrol af motorkøretøjer i Danmark (Skatteforvaltningen, 2021, side 8).

To tværgående styrelser: Varetage tværgående opgaver

- Administrations- og Servicestyrelsen: Varetagelse af fællesfunktioner som HR, bygninger, indkøb, fakturahåndtering og bogføring.
- Udviklings- og Forenklingsstyrelsen: Drift, vedligeholdelse og udvikling af it-systemer, behandling af data samt målrettede udviklings- og forenklingsprojekter på tværs af skatteforvaltningen (Skatteforvaltningen, 2021, side 9).

Styrelserne forblev under én juridisk myndighed (Skatteforvaltningen), hvilket gør at styrelserne stadigvæk kan løse opgaver på tværs af den samlede skatteforvaltning når det kommer til kontrolindsats, tværgående it-servicer samt en mere sammenhængende service for borgere og virksomheder når det kommer til kontakt til den samlede skatteforvaltning (Skatteforvaltningen, 2021, side 13).

2.2 Hovedformål og opgaver:

Gældsstyrelsens hovedformål er at sikre, at skyldnere betaler deres gæld til det offentlige. Der er tre overordnede opgaver som Gældsstyrelsen har til formål af udføre:

- Korrekt og effektiv inddrivelse for at sikre et højt inddrivelsesprovenu:
 - Gældsstyrelsen skal sikre sig at grundlaget for en korrekt inddrivelse. Dette gør Gældsstyrelsen ved at anvende lovgivningens inddrivelsesværktøjer, analyser og målrettede initiativer, som sikre at borgere og virksomheder betaler mest muligt af de restancer, som er overdraget til inddrivelse hos Gældsstyrelsen med henblik på at indbringe det højst mulige inddrivelsesprovenu.
- Hjælpe borgere og virksomheder med at betale deres gæld til det offentlige:
 - Gældsstyrelsen skal gennem en klar, målrettet og effektiv vejledning understøtte skyldnerens gældsafvikling.
- Klar vejledning og servicering af fordringshavere:
 - Gældsstyrelsen skal sikre en god dialog med fordringshaverne og vejlede dem i at gennemføre en så effektiv opkrævningsindsats som muligt, så opbygningen af ny gæld kan forebygges (Finansministeriet, 2021).

3. Gældsinddrivelsesloven

3.1. Lovens anvendelsesområde:

Gældsinddrivelsesloven finder anvendelse vedr. inddrivelse af gæld til det offentlige og angiver herved regler om opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, som opkræves eller inddrives af det offentlige jf. INDOG § 1 stk. 1.

Loven gælder også for opkrævninger og inddrivelse af skattekrav hvad angår udenlandske, færøske og grønlandske, som ikke er straffesager. Desuden er det også inddrivelse af andre krav fra det offentlige, som kommer efter anmodning fra myndigheden i den pågældende stat, men også Færøerne og Grønland. (INDOG, 2022).

3.2 Fremgangsmåde ved overdragelse af fordringer til inddrivelse:

Restanceinddrivelsesmyndigheden (Gældsstyrelsen) er den myndighed, som forestår inddrivelse af fordringer jf. INDOG § 1 stk. 1 og 2. Beregning og opgørelse af fordringer samt udsendelse af opkrævninger mv. forestås af fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen. Tillige forstås behandling af indsigelser om fordringerne også af fordringshaveren dog ikke hvad angår klager jf. INDOG §§ 17 og 18. Hvis indsigelser med begrundet formodning om, at kravet ikke er opgjort korrekt eller ikke eksisterer kan Gældsstyrelsen beslutte at disse tillægges opsættende virkning. Hvis indsigelser fra skyldneren vedr. kravets eksistens eller størrelse ikke er afklaret hos fordringshaveren inden rimelig tid, kan Gældsstyrelsen tilbagesende kravet til fordringshaveren (Ibid.).

Fordringer kan overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført. På skyldnerens anmodning, kan fordringshaveren eller den der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen. Disse afgørelser om afdragsvis betaling eller henstand med betalingen kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed. Dette betyder, at hvis skyldneren vil indgive en klage over afgørelsen, vil denne blive behandlet af den samme administrative myndighed, som har afgjort sagen. Når det kommer til sædvanlig rykkerprocedure vil denne kun blive gennemført hvis det er muligt. Gennemførelsen er ikke en grundlæggende forudsætning for overdragelse af fordringer til Gældsstyrelsen medmindre andet følger af anden lovgivning (Ibid.).

Fordringshaverne skal inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen underrette skyldneren om overdragelsen, medmindre det ikke er muligt at foretage underretningen eller det må

antages at underretningen vil medføre en væsentlig forringelse af muligheden for at opnå dækning. Selve underretningen til skyldneren er, ligeledes som med den sædvanlig rykkerprocedure, ikke er en forudsætning for, at fordringer kan overdrages til Gældsstyrelsen (Ibid.).

Hvis en fordring fremover skal omfatte en eller flere skyldnere, eller på sin vis det modsatte skal fordringen med dens renter og opkrævningsgebyrer tilbagekaldes af fordringshaveren, som så i stedet skal blive overdraget til Gældsstyrelsen på ny med opdaterede oplysninger om den eller de skyldnere som fordringen fremover skal inddrives over for. Dog kan Gældsstyrelsen i særlige tilfælde beslutte ændring af skyldnere ikke kan finde anvendelse. Så vidt det er muligt skal fordringshaveren skriftligt underrette den eller de skyldnere, som er omfattet af tilbagekaldelsen af fordringen ved ændringen af disse skyldnerforhold (Ibid.).

Ved kendskab eller mistanke om datafejl af fordringer, som er forårsaget af fordringshaveren, kan Gældsstyrelsen suspendere inddrivelsen af fordringerne. Gældsstyrelsen kan efterfølgende ophæve suspensionen, når fordringshaveren har identificeret og tilbagekaldt de fordringer som har vist sig at være behæftet med fejl. Hvis fordringshaveren ikke har gjort dette inden for den fastsatte tidsfrist, kan Gældsstyrelsen tilbagesende samtlige fordringer med tilhørende renter og gebyrer, som omfattes af suspensionen. Fordringerne som er omfattet af suspensionen jf. ovenstående vil fortsat forretning jf. INDOG §5 (Ibid.).

Ved ophævelse af suspension vil de fordringer, som ikke er tilbagekaldt af fordringshaveren genindtræde i dækningsrækkefølgen efter §4. Dækninger, som Gældsstyrelsen har foretaget på skyldnerens anden gæld i den periode, hvor fordringerne var omfattet af suspensionen vil ikke blive ophævet. Dog kan Gældsstyrelsen ved en tilbagekaldt fordring beslutte om de dækninger der allerede foretaget på de berørte fordringer, mens de stadig var under inddrivelse, skal ophæves ligesom de dertilhørende tilskrevne inddrivelsesrenter også skal ophæves (Ibid.).

Fordringshaveren skal desuden underrette Gældsstyrelsen, hvis fordringshaveren bliver bekendt med væsentlige ændringer i forhold til skyldnerens forhold. Disse oplysninger kan have stor betydning for selve inddrivelsen. Derudover kan fordringshaveren anmode Gældsstyrelsen om at intensivere inddrivelse eller en mulighed er også, at fordringer bliver sendt tilbage, hvor fordringshaveren så i stedet vil lave en aftale om afdragsvis betaling eller eventuelt henstand med betalingen af restancen jf. INDOG § 2 stk. 11 (Ibid.).

En fordring som er oversendt til inddrivelse hos Gældsstyrelsen kan også tilbagekaldes, helt eller delvis, hvis fordringshaveren ønsker at foretage modregning for kravet (Ibid.).

Skatteministeren kan som den eneste fastsætte nærmere regler, om de forhold, som er nævnt i INDOG § 2, stk. 1-13. Skatteministeren har blandt andet mulighed for at bestemme en beløbsmæssig mindstegrænse

for indsendelse af fordringer til inddrivelse, men også selve fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til Gældsstyrelsen og tilbagekaldelse af disse hvis det skulle være aktuelt (Ibid.).

3.3 Restanceinddrivelsesmyndigheden – Gældsstyrelsen:

Når fordringer bliver overdraget til inddrivelse hos Gældsstyrelsen overtager de samtidig med også kreditorbeføjelserne jf. INDOG § 3, stk. 1. Det vil sige at Gældsstyrelsen overtager samtlige rettigheder og forpligtelser der nu må være tilknyttet de enkelte fordringer. Med overtagelsen af kreditorbeføjelserne har Gældsstyrelsen mulighed for at anvende de inddrivelsesmuligheder, som de enkelte fordringer er tillagt i lovgivningen eller ifølge den pågældende praksis. Disse inddrivelsesmuligheder vil belyst senere i specialet (Ibid.).

Gældsstyrelsen kan desuden også efter anmodning fra skyldneren, indgå frivillige betalingsaftaler eller give henstand vedr. betaling af fordringer under inddrivelse jf. INDOG § 3, stk. 3 (Ibid.).

Hvis der er behov for det, kan Gældsstyrelsen som led i inddrivelsesprocessen indhente oplysninger hos andre offentlige myndigheder, pengeinstitutter samt Værdipapircentralen. Gældsstyrelsen kan også indhente oplysninger om skyldnerens forhold, som har betydningen for inddrivelsen i offentlige registre jf. INDOG § 3, stk. 4 (Ibid.).

Virksomheder der yder lån eller formidler lån, kan efter samtykke fra skyldneren få adgang til oplysninger om skyldneres gæld. Dette er med henblik på at kunne kreditvurdere skyldneren ved en konkret kreditgivningssituation jf. INDOG § 3 A, stk. 1. Dette har finansielle virksomheder også mulighed for jf. reglerne om redelig forretningsskik og god praksis, som kan være nødvendige oplysninger for korrekt rådgivning. Dette forudsætter dog kun, hvis disse virksomheder har indgået en aftale med skatteforvaltningen om denne adgang jf. INDOG § 3 A, stk. 2 (Ibid.).

Renter og gebyrer behandles med hensyn til forældelse som selvstændige hovedkrav. Det vil sige, at de renter og gebyrer som måtte blive opkrævet i forlængelse med andre fordringer derfor anses som enkeltstående krav jf. INDOG § 3 B, stk. 1 (Ibid.)

Indtræder der et skyldnerskifte for en fordring, som er under inddrivelse hos Gældsstyrelsen, vil fordringen stadigvæk være hos Gældsstyrelsen. Dette kan eksempelvis være efter dødsfald, fusion og spaltning jf. INDOG § 3 C, stk. 1 (Ibid.).

Når Gældsstyrelsen har fået kendskab til dette skyldnerskifte, vil den eller de nye skyldnere få en betalingsfrist på 14 dage, ellers vil Gældsstyrelsen foretage modregning. Hvis inddrivelsen er nødvendig for at afbryde forældelsen, kan anden form for inddrivelse af fordringen også foretages (Ibid.).

3.4 Dækningsrækkefølge for krav under inddrivelse:

Dette afsnit omhandler hvilke overordnede principper der gælder for dækning af fordringer med en betaling, hvis skyldneren har flere restancer, som er til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløb fra en skyldner, der er inddrevet eller modtaget ved en frivillig betaling, som kun dækker delvist fordringer som er under inddrivelse vedrørende skyldneren, dækkes fordringerne i denne rækkefølge jf.

INDOG § 4, stk. 1 (Ibid.):

1. Bøder.
2. Underholdsbidrag (private krav dækkes forud for offentlige krav).
 - a. Gælder ikke kapitalselskaber.
3. Andre fordringer.

Hvis der er fordringer inden for samme kategori jf. ovenstående, så bliver fordringer dækket i den rækkefølge, som der er blevet modtaget hos Gældsstyrelsen. Man kan på denne måde sige, at der er tale om et FIFO-princip (First in First Out), så de krav der først modtages, er dem som dækkes først. Krav på renter dækkes forud for hovedkravet. For en opkrævningsrente lægges hovedkravet til grund for anvendelsen. For fordringer der er overdraget til inddrivelse hos Gældsstyrelsen før den 1. september 2013, er det den registrerede modtagelsesdato som vil lægges til grund for anvendelsen. Ved en inddrivelsesindsats vil det modtagne beløb først dække de fordringer som er sket i forbindelse med inddrivelsesindsatsen. Efterfølgende vil øvrige fordringer, som er under inddrivelse blive dækket. Skyldneren vil endvidere ikke modtage en modregningsmeddelelse jf. INDOG § 4, stk. 2 (Ibid.).

Fastlæggelse af dækningsrækkefølgen sker på det tidspunkt, hvor Gældsstyrelsen anvender beløb fra skyldneren til dækning af fordringer som er under inddrivelse. Dækningen sker med virkning fra betalingstidspunktet, da dækningen med hensyn til beregning af renter tidligst vil have virkning for renter, som er beregnet af Gældsstyrelsen eller indsende af fordringshaveren for perioden fra og med den 1. i måneden efter at fordringer aktuelt kom under inddrivelse jf. INDOG § 4, stk. 4 (Ibid.).

Opstår der et overskydende beløb, vil det overskydende beløb blive anvendt til dækning af andre eventuelle fordringer som skyldneren måtte have (Ibid.).

Gældsstyrelsen kan tillade at dækningsrækkefølgen fraviges og går til dækning af et bestemt krav, hvis der efter anmodning fra skyldner bliver oplyst om at skyldner vil afvikle krav som kan være særligt byrdefulde. Det kan eksempelvis være bestemte bevillinger og tilladelser, som kan have væsentlig betydning for virksomhedens indkomstgrundlag (Ibid.).

3.5 Renter og gebyrer:

Fordringer som er under inddrivelse hos Gældsstyrelsen, med undtagelse af bøder, forrentes med en årlig rente. Renten vil blive tilskrevet fra den 1. i måneden efter modtagelsen af fordringen. Dette gælder ligeledes for fordringer som tilhører Gældsstyrelsen jf. INDOG § 5, stk. 1. Skatteministeren har mulighed for at bestemme, at ovenstående ikke skal findes anvendelse på visse fordringstyper jf. INDOG § 5, stk. 2 (Ibid.).

Forældelsesfristen for renter af fordringer regnes fra den første dag i måneden efter den måned, hvor renten er blevet stiftet. Selve forældelsen af renterne fra fordringerne indtræder senest 10 år efter begyndelsestidspunktet. Udgifter til renter af fordringer som er under inddrivelse hos Gældsstyrelsen kan ikke fradrages i den skattepligtige indkomst. Ved udsendelse af rykkerskrivelse betales et rykkergebyr på 140 kr. til Gældsstyrelsen jf. INDOG § 6, stk. 1 (Ibid.).

3.6 Klage:

Klager over Gældsstyrelsens afgørelser om inddrivelse af fordringer, herunder kravets eksistens og størrelse, kan indbringes for Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i den pågældende lovgivning eller andre regler. Selve klagen skal ske skriftligt til Gældsstyrelsen og denne skal være modtaget senest 3 måneder efter modtagelsen af afgørelsen, som skyldneren vil klage over. Fristoverskridelsen kan dispenseres for, hvis der er særlig omstændigheder som taler for dette. Gældsstyrelsen kan genoptage sagen, hvis de finder grundlag på baggrund af klagen. Hvis Gældsstyrelsen ikke kan give fuldt medhold i klagen – og hvis klagen i så fald fastholdes. Så vil klagen blive videresendt til skatteankesforvaltningen med dertilhørende udtalelse om sagen jf. INDOG § 17, stk. 1 (Ibid.).

Der kan til Landsskatteretten, medmindre andet er bestemt i lovgivningen eller regler heraf, klages over en dækning af en fordring, hvis fordringen er blevet dækket uden at fordringen var omfattet af inddrivelsesindsatsen. Selve fristen af klagen regnes fra den dag, hvor skyldneren har modtaget underretningen om dækningen jf. INDOG § 17, stk. 2 (Ibid.).

3.7 Forældelse af fordringer under inddrivelse:

For fordringer inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger (fordringskompleks), som er under inddrivelse hos Gældsstyrelsen, fra den 19. november 2015 eller senere, vil forældelsesfristen tidligst blive regnet til at være fra den 20. november 2021 jf. INDOG § 18 a, stk. 1 (Ibid.).

Hovedkravet og dets tilhørende renter, gebyrer og andre omkostninger, som alle er under inddrivelse vil have den samme forældelsesdato uanset om der er sket en opskrivning eller nedskrivning efter fordringerne er kommet til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Er hovedkravet nedbragt til nul ved

opkrævningen, så vil forældelsesdatoen være den tilhørende rentefordring, som først blev indsendt til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Forældelsen kan efter modtagelse af hovedkravet til inddrivelse afbrydes for hele fordringskomplekset, hvis afbrydelsen er vedr. hovedkravet. Hvis hovedkravet er nedbragt til 0 ved indfrielse, nedskrivning eller afskrivning, så vil en afbrydelse af forældelsen for en tilhørende rente afbryde hele fordringskomplekset, da denne tilhørende rente i stedet bliver det primære hovedkrav jf. INDOG § 18 a, stk. 2 (Ibid.).

Ved en eventuel opskrivning af hovedkravet eller tilhørende renter, er det denne opskrivning som vil være det styrende for forældelsen af hele fordringskomplekset (Ibid.).

Ophæver Gældsstyrelsen en dækning eller afskrivning af en fordring, som er under inddrivelse, gælder den forældelsesdato ud fra den dato, hvor ophævelsen havde virkning fra jf. INDOG § 18 a stk. 3 (Ibid.).

For fordringer der er under inddrivelse hos Gældsstyrelsen vil forældelsesfristen være 3 år, selv om hovedkravet inden inddrivelse havde en længere forældelsesfrist eller der var opnået et retsgrundlag (Ibid.).

Hvis fordringskomplekset bliver tilbagesendt til fordringshaveren vil forældelsesdato som gjaldt inden tilbagesendelsen stadig være gældende. Det er dog medmindre fordringshaveren jf. forældelsesloven eller andre forældelsesregler får udskudt forældelsesdatoen. Hvis forældelsesdatoen er blevet forlænget efter tilbagesendelsen, så vil forældelsesfristen være 3 år selv om hovedkravet havde en længere forældelses inden inddrivelse, hvis forældelsen er blevet afbrudt for fordringskomplekset efter at den på nu er modtaget hos Gældsstyrelsen jf. INDOG § 18 a stk. 4 (Ibid.).

Ovenstående vil ikke gælde for bøder eller fordringer fra udenlandske skyldnere, da der her vil være en international overenskomst eller konvention som vil skabe en forhindring for anvendelse af disse bestemmelser (Ibid.).

Der vil blive regnet en forældelsesfrist på 3 år, selv om fordringen bliver tilbagesendt til fordringshaveren. Overdrages en fordring til Gældsstyrelsen, som tidligere var tilbagesendt igen til Gældsstyrelsen vil fristen regnes på 3 år fra det første modtagelsestidspunkt. Dog gælder dette til og med den 31. december 2024 ikke for de fordringer, som Gældsstyrelsen har registeret i inddrivelsessystemer, hvor det ikke kunne afklares om fordringen er blevet genfremsendt (Ibid.).

En indsigelse fra skyldneren om at en fordring er forældet skal senest fremsættes efter det tidspunkt, hvor forældelsen ifølge skyldneren er indtrådt (Ibid.).

3.8 Særlige regler om fravigelse af dækningsrækkefølgen og tiltag vedrørende overdragede fordringer:

3.8.1 - § 18 b:

Skatteministeren kan indtil ultimo 2024 fastsætte regler om fravigelse af dækningsrækkefølgen for fordringer som er under inddrivelse hos Gældsstyrelsen og for fordringer som er under opkrævning i medfør til dækning ved modregning (Ibid.).

3.8.2 - § 18 c:

Skatteministeren kan desuden indtil ultimo 2024 også fastsætte regler om Gældsstyrelsens opgave med at sikre, at fordringer, som er overdraget til Gældsstyrelsen eller er under opkrævning forudsættes dækket ved modregning og tilhørende renter og andre omkostninger er retskraftige og ikke ramt af datafejl (Ibid.).

3.8.3 - § 18 d:

Ved sager om inddrivelse eller frivillig betaling, som har fundet sted i perioden fra og med den 1. september 2013 og til og med den 7. september 2015 er Gældsstyrelsen ikke forpligtet til af egen drift, at udsøge og genoptage disse sager, hvor det har været uretmæssigt. Desuden genoptager Gældsstyrelsen ikke sager på baggrund af en genoptagelse, som er modtaget den 8. september 2018 eller senere (Ibid.).

Gældsstyrelsen genoptager kun sager af egen drift, hvor Gældsstyrelsen har konstateret at fordringer kan have været uden retskraft eller hvor der enten er en formodning eller konstatering om at der er tale om en sagsbehandlingsfejl. Dog skal det samlede beløb for genoptagelse mindst udgøre 3.000 kr. inklusive renter jf. INDOG § 18 d stk. 2. (Ibid.).

3.8.4 - § 18 e:

Forældelsesfristen for tilbagebetalingskrav, som både fysiske og juridiske personer har haft i forbindelse med en inddrivelse eller frivillig betaling, der fandt sted i perioden 1. september 2013 og 7. september 2015 vedrørende fordringer der var under inddrivelse hos Gældsstyrelsen ler gældende fra den 8. september 2015. Forældelse i sager som er omfattet i ovenstående, altså INDOG § 18 d stk. 2, kan dog tidligst indtræde når der er gået 3 år fra den dag, hvor Gældsstyrelsens afgørelse blev truffet (Ibid.).

3.8.5 - § 18 h:

Gældsstyrelsen kan endeligt afskrive fordringer (inkl. Renter og gebyrer), der er overdraget til Gældsstyrelsen senest den 19. november 2015. eller før denne dato der er dannet af Gældsstyrelsen i forbindelse med inddrivelsen af disse fordringer (Ibid.).

Når en endelig afskrivning er foretaget, så bliver skyldneren informeret af Gældsstyrelsen om dette jf. INDOG § 18 h. stk. 9 (Ibid.).

Skatteministeren kan til og med den 15. april 2023 fastsætte regler om, at Gældsstyrelsen for en gruppe af fordring som er under inddrivelse, kan foretage endelig afskrivning uden vurdering af de enkelte fordringer i gruppen, hvis der er tvivl om hvor vidt de indeholder de rigtige oplysninger, som er nødvendige for at fordringerne kan inddrives. Oplysninger kan også mangle og der vil herefter foretages en vurdering ud fra om det kan betale sig at indhente disse oplysninger og ellers at der vil blive foretaget en endelig afskrivning af disse. Skatteministeren kan også ligesom ovenstående gøre dette for grupper af tilbagebetalingskrav til Gældsstyrelsen samt fordringer bestående af skatter og afgifter der bliver opkrævet af told- og skatteforvaltningen (Ibid.).

3.8.6 - § 18 j:

Opstår der et overskydende beløb i forbindelse med inddrivelse af en fordring, som er registreret i inddrivelsessystemet DMI, overføres det overskydende beløb til en korrektionspulje. Beløbet i korrektionspuljen vil herefter blive udlignes senest ved udløbet af hver kalendermåned ved modregning med fordringer, som er under inddrivelse i DMI, eller fordringer som er under opkrævning hvis det efter gældende regler er muligt. Er beløbet på under 50 kr. så vil det kun udlignes en gang om året. Hvis der efter modregning og fortsat er et overskydende beløb, så kan Gældsstyrelsen vælge om beløbet skal udbetales eller anvendes til modregning med fordringer i et af de andre systemer (Ibid.).

Hvis der foreligger tvivl om retskraften eller kendskab til eller mistanke om datafejl kan dækkes lovligt, så vil Gældsstyrelsen overføre beløbet til korrektionspuljen, hvis det ikke senest 6 måneder fra beløbets modtagelse i DMI har været muligt at anvende beløbet til dækning af fordringerne. Det samme gælder hvis Gældsstyrelsen har tilladt, at betalingen skal anvendes til at dække fordringer, hvor der er tvivl om retskraften eller mistanke om datafejl herom (Ibid.).

3.8.7 - § 18 k:

Oplyser fordringshaveren at en nedskrivning af en fordring, som er registreret i PSRM skal have virkning fra et tidspunkt hvor den var registreret i et andet inddrivelsessystem end PSRM, så kan Gældsstyrelsen suspendere inddrivelsen af den nedskrevne fordring, og hvis det er tilfældet også suspendere inddrivelsen af skyldnerens øvrige fordringer, hvis det ikke er muligt for Gældsstyrelsen at korrigere fordrings størrelse straks efter modtagelsen af oplysningen om nedskrivningen (Ibid.).

Suspensionen jf. ovenstående kan ophæves af Gældsstyrelsen, når korrektionen af fordringens størrelse er foretaget. Ved ophævelse af fordringen, vil denne fordring genindtræde i dækningsrækkefølgen. Dækninger

som Gældsstyrelsen har foretaget på skyldnerens anden gæld i den periode, hvor fordringen var omfattet af suspensionen vil ikke blive ophævet. Fordringerne som er omfattet af suspension vil fortsat forrentes efter bestemmelserne jf. INDOG § 5 (Ibid.).

3.8.8 - § 18 I:

Oplyser fordringshaveren at en nedskrivning af en fordring, som er registreret i PSRM skal have virkning fra et tidspunkt hvor den var registreret i et andet inddrivelsessystem end PSRM, så kan Gældsstyrelsen hvis fordringen har været genstand for beløbsmæssige ændringer, vælge at tillægge nedskrivningen virkning fra dagen for modtagelsen af oplysningen om nedskrivningen. Skal en nedskrivning foretages med et beløb, som overstiger fordrings aktuelle beløbsstørrelse i PSRM, så kan Gældsstyrelsen vælge at fastholde dækninger på den nedskrevne fordring og pålægge fordringshaveren at tilbagebetale et beløb svarende til differencen mellem nedskrivningsbeløbet og fordringens aktuelle størrelse til Gældsstyrelsen eller direkte til skyldneren (Ibid.).

Tilbagebetalingen til Gældsstyrelsen kan gennemføres ved modregning uden modregningsmeddelelse i udbetalinger til fordringshaveren. Beløbet kan af Gældsstyrelsen anvendes til modregning via korrektionspuljen eller udbetales (Ibid.).

Annulerer fordringshaveren overdragelse af en fordring, som er registreret i PSRM og den af Gældsstyrelsen er blevet dækket på et tidspunkt, hvor fordringen var registreret i et andet inddrivelsessystem, så kan Gældsstyrelsen beslutte at de afregnede beløb skal tilbageføres til Gældsstyrelsen eller om fordringshaveren skal opgøre og udbetale det beløb. Fordringshaveren vil sammen med beløbet udbetale en rentegodtgørelse beregnet fra og med den dag, hvor beløbet blev anvendt til dækning af fordringen hos Gældsstyrelsen og til og med dagen for udbetaling af beløbet til skyldneren (Ibid.).

4. Forældelsesloven

4.1 Lovens anvendelsesområde:

Fordringer på penge eller andre ydelser forældes efter reglerne i denne lov, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i en anden lov jf. FORÆL § 1 (FORÆL, 2015).

4.2 Forældelsesfristernes begyndelsestidspunkt:

Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor fordringshaveren kunne kræve at få fordringen betalt, medmindre andet følger af andre bestemmelser jf. FORÆL § 2, stk. 1 (Ibid.).

Hvis der er aftalt løbedage med skyldneren eller en anden frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, så vil forældelsesfristen først blive regnet fra betalingsfristens udløb. Ved misligholdelse af en kontrakt, så vil forældelsesfristen af fordringen først blive regnet fra tidspunktet for misligholdelsen. Hvis der er tale om en erstatning eller godtgørelse for skade, som er forvoldt uden for kontraktforhold, så vil forældelsesfristen blive regnet fra tidspunktet hvor skaden er indtrådt jf. FORÆL § 2, stk. 2-4 (Ibid.).

Forældelsesfristen vil blive regnet fra det aftalte forfaldstidspunkt, også selv om fordringshaveren ville kræve fordringen opfyldt før det aftalte forfaldstidspunkt. Hvis der er fordringer, som er lavet ud fra en skriftlig aftale om indskud i et selskab, så vil forældelsesfristen tidligst være fra det tidspunkt, hvor selskabet beslutter at indkalde dette indskud. Men denne forældelsesfrist kan dog først regnes senest fra 10 år efter begyndelsestidspunktet jf. FORÆL § 2 a (Ibid.).

4.3 De almindelige forældelsesfrister:

Som hovedregel vil forældelsesfristen være 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser jf. FORÆL § 3, stk. 1 (Ibid.).

Hvis fordringshaveren var ubekendt med fordringen eller skyldneren, så vil forældelsesfristen først blive regnet fra den dag, hvor fordringshaverne har fået eller burde have fået kendskab til dette (Ibid.).

4.4 Særlige forældelsesfrister og tillægsfrister:

Forældelsesfristen vil være 5 år for fordringer, som støttes på en aftale om udførelse af arbejde som led i et ansættelsesforhold jf. FORÆL § 4, stk. 1 (Ibid.).

Forældelsesfristen vil være 10 år jf. FORÆL § 5 når:

- Udstedt et gældsbeholdningsbrev for fordringen.
- Fordringen er registreret i en værdipapircentral.
- Fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved et forlig, en domsafsigelse, et betalingspåkrav som er påtegnet af fogedretten eller en anden bindende afgørelse (FORÆL, 2015 § 5).

Dog vil fordringer på senere forfaldne renter, gebyrer og des lignende være forældet jf. ovenstående vedr. FORÆL § 3 (FORÆL, 2015).

Når en fordring er sikret ved en kaution, så vil forældelsesfristen over for kautionisten blive bestemt efter de regler, som der vil gælde for forældelse af fordringen mod hovedskyldneren jf. FORÆL § 11, stk. 1 (Ibid.).

Hvis det viser sig at fordringshaveren har været afskåret fra at afbryde en forældelse på grund af ukendskab til skyldnerens opholdssted eller en anden hindring, som ikke er ud fra fordringshaveren forhold. Så vil der tidligst indtræde en forældelse 1 år efter, at fordringshaveren har fået eller burde have fået kendskab til skyldnerens opholdssted og det samme med vil det være efter hindringens ophør. Denne bestemmelse kan højst forlænge andre frister samt tillægsfrister med 10 år jf. FORÆL § 14, stk. 1 (Ibid.).

4.5 Afbrydelse af forældelse:

Forældelsen afbrydes, hvis Gældsstyrelsens underretning til skyldneren om afgørelse vedr. lønindeholdelse eller ved modregning jf. FORÆL § 18, stk. 4 (Ibid.)

4.6 Virkningerne af forældelse:

Ved forældelse vil fordringshaveren miste sin ret til at kræve opfyldelse på fordringen jf. FORÆL § 23.

Derudover vil renter og lignende ydelser som hører til hovedfordringen også bortfalde som krav jf. FORÆL § 23 stk. 2 (Ibid.).

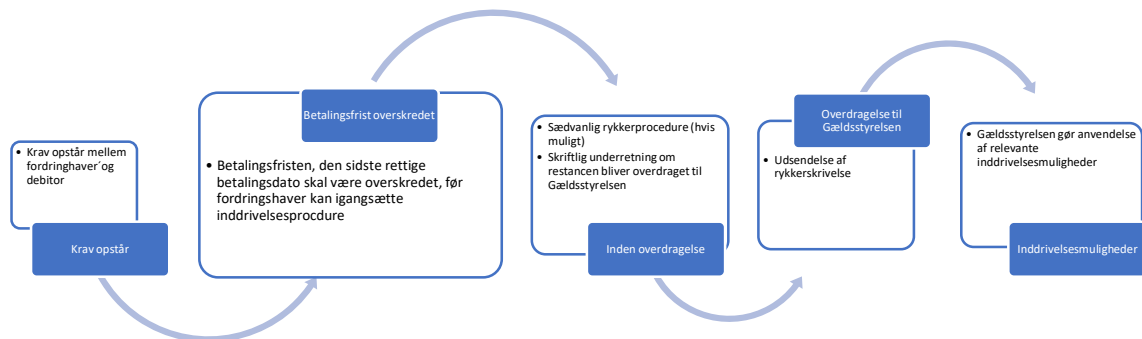
Fordringshaveren bevarer aftalt modregningsret og ret til modregning over for krav, som kommer fra det samme retsforhold der er stiftet inden forældelsen tiltrådte uanset fordringens forældelse jf. FORÆL § 24 (Ibid.).

5. Inddrivelsesmuligheder

5.1 Inddrivelsesprocessen:

I dette afsnit vil inddrivelsesprocessen blive berørt. Dette vil være ved at klarlægge selve inddrivelsesprocessen fra start til slut. Dette vil give et overblik over, hvilke inddrivelsesmuligheder Gældsstyrelsen har for at kunne inddrive de restancer som de offentlige kreditorer som fordringshaver har til gode hos skyldneren. Processens start helt fra når kravet opstår mellem fordringshaver og debitor, samt indtil de inddrivelsesmuligheder som Gældsstyrelsen kan anvende for at inddrive de offentlige restancer, som fordringshaverne har overdraget til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Derefter vil de enkelte inddrivelsesmuligheder i de efterfølgende afsnit blive yderligere berørt.

Figur 2: Egen tilvirkning

5.2 Inden overdragelse:

Inden fordringen kan blive overdraget til inddrivelse hos Gældsstyrelsen er der et par betingelser som skal være opfyldt. Betalingsfristen, altså senest rettidige betalingsdato, skal være overskredet og en sædvanlig rykkerprocedure skal, hvis det er muligt, være gennemført. Tillige, hvis muligt, skal fordringshaveren underrettet skyldneren skriftligt inden overdragelse af fordringen til inddrivelse (SKAT, 2022).

5.2.1 Sædvanlig rykkerprocedure:

Fordringer kan jf. INDOG § 2, stk. 3. overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført. Fordringshaveren kan dog på skyldnerens anmodning tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen. Det præciseres yderligere at sædvanlig rykkerprocedure gennemføres kun, hvis det er muligt, og derfor er en gennemførelse af den sædvanlig rykkerprocedure en ikke forudsætning for at fordringerne kan blive overdrages til Gældsstyrelsen. Dog er dette medmindre andet følger af anden lovgivning (SKAT, 2022-A).

5.2.2 Skriftlig underretning:

Fordringshaveren skal inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, hvis muligt, skriftligt underrette skyldneren herom jf. INDOG § 2, stk. 4. Hvis det ikke er muligt at foretage underretning til skyldneren, eller det antages at underretningen må medføre en væsentlig forringelse af muligheden for at opnå dækning af fordringen, så kan dette undlades. En skriftlig underretning til skyldneren om overdragelsen vil således ligesom ved sædvanlig rykkerprocedure ikke være en forudsætning for, at fordringer kan overdrages til Gældsstyrelsen (SKAT, 2022-A).

5.3 Rykker:

Udsendelse af rykkerskrivelser er en indledende indsats til inddrivelse af gæld til det offentlige, og er derfor et fundamentalt værktøj som i den grad i alt sin enkelthed bidrager til det samlede inddrivelsesprovenu.

Gældsstyrelsen udsendte ved en særlig rykkerindsats næsten 900.000 rykkerskrivelser til både virksomheder og borgere. Dette indbragte 1,1 mia. kr. Disse rykkerskrivelser er også med til at gøre de enkelte skyldnere opmærksomme på deres restancer til det offentlige, men også oplyse om, hvad det betyder når offentlige kreditorer overdrager gælden til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Udsendelse af rykkerskrivelser vil fortsat være en fast indledende inddrivelsesindsats som størstedelen af skyldnerne modtager (Gældsstyrelsen, 2021).

Hvis skyldneren ikke betaler gælden indenfor betalingsfristen, kan Gældsstyrelsen sende en rykkerskrivelse til skyldneren. Ved udsendelse af en rykkerskrivelse vedrørende fordringer, som inddrives af Gældsstyrelsen, skal skyldneren betale et rykkergebyr på 140 kr. Gældsstyrelsen kan dog i særlige tilfælde vælge at undlade at pålægge gebyret jf. INDOG § 6 (INDOG, 2022).

5.4 Enkel inddrivelse:

I følgende afsnit gennemgås de inddrivelsesmuligheder som ligger under enkel inddrivelse.

5.4.1 Afdragsordninger:

Som udgangspunkt kan næsten alle fordringer, som er overdraget til inddrivelse hos Gældsstyrelsen omfattes af en afdragsordning. Dog gælder der forskellige regler og betingelser, når Gældsstyrelsen indgår disse afdragsordninger med skyldnerne (SKAT, 2022-B).

5.4.1.1 Regler:

Ved indgåelse af afdragsordninger er det her væsentligt, at der skelnes mellem igangværende virksomheder og afmeldte virksomheder.

Afmeldte virksomheder:

- Personsselskaber, som ikke længere er registreret og ikke længere driver erhvervsvirksomhed.
- De afmeldte virksomheder vil ikke blive behandlet yderligere, da der som nævnt i afgrænsningen kun bliver redegjort for kapitalselskaber (SKAT, 2022-C).

Igangværende virksomheder:

- Her er der tale om både kapitalselskaber, enkeltmandsvirksomheder, og andre personsselskaber som driver erhvervsvirksomhed.

- Det gælder også virksomheder, som tidligere har været afmeldte (Ibid.).

Skatteforvaltningen har ikke en pligt at yde kredit ud over det, som er bestemt af de almindelige og særlige betalingsfrister. En kreditor er ikke forpligtet til at modtage et skyldigt beløb i afdrag, hvis der ikke er indgået en aftale om det SKAT (Ibid.).

Når fordringer bliver overdraget til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, så overtager Gældsstyrelsen samtidig med også kreditorbeføjelserne, som nævnt tidligere, jf. INDOG § 3. Gældsstyrelsen kan derfor som kreditor nægte at acceptere en anmodning om en afdragsordning. Retsstillingen bliver hverken forringet for Gældsstyrelsen og forbedret for skyldneren (Ibid.).

Når Gældsstyrelsen indgår afdragsordninger med skyldnere, som er igangværende virksomheder, så vil dette ske i Gældsstyrelsens faktiske forvaltningsvirksomhed. Dette betyder således, at afdragsordninger ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed, altså Landsskatteretten. Faktisk forvaltningsvirksomhed kan eksempelvis også være, hvis Gældsstyrelsen giver afslag på at indgå en frivillig akkordordning. Derfor vil en klage om Gældsstyrelsen afslag ikke kunne indbringes for Landsskatteretten (Ibid.).

Dette kan også ses af afgørelse SKM2010.833.LSR, hvor Landsskatteretten afviste en klage vedr. en afdragsordning for en igangværende virksomhed. Ved denne afgørelse blev der lagt vægt på, at jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsen § 5, stk. 1 (Gældsinddrivelsesbekendtgørelsen, 2020) omfatter dette alene personer vedr. afmeldte virksomheder, hvorfor indgåelse og afslag af afdragsordninger for igangværende virksomheder aftales med Gældsstyrelsen og derfor er som led i Skatteforvaltningens faktiske forvaltningsvirksomhed og kan derfor ikke indbringes for Landsskatteretten (SKAT, 2010-A).

5.4.1.2 Afdragsordninger for igangværende virksomheder:

Det er som udgangspunkt alle krav, som er til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, der kan omfattes af en afdragsordning. Gældsstyrelsen kan derfor som led i deres inddrivelse tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen jf. INDOG § 3 stk. 3. Dog er det med undtagelse af fordringer vedr. tvangsbøder jf. INDOG bilag 1, pkt. 3. (SKAT, 2022-D).

En igangværende virksomhed kan få tilladelse til en afdragsordning, hvis Gældsstyrelsen skønner følgende:

- Hvis virksomheden ikke kan skaffe de nødvendige likvide midler til betalingen af det skyldige beløb.
- Likviditetsproblemerne må anses for at være midlertidige og forbigående.
- En afdragsordning er den eneste mulighed for at opnå betaling af restancen, hvis der ikke forefindes andre hensigtsmæssige inddrivelsesmuligheder (Ibid.).

Der vil desuden også jf. ovenstående taget med i betragtningen om udøvelsen af faktisk forvaltningsvirksomhed (Ibid.).

5.4.1.2.1 Betingelser:

For at Gældsstyrelsen kan acceptere en afdragsordning er det en forudsætning, at skyldnerens samlede restance skal være fuldt indbetalt eller kraftigt nedbragt ved udløbet af afdragsperioden (Ibid.).

Derudover vil følgende betingelser også altid være gældende for en afdragsordning:

- Løbende skatter og afgifter skal betales rettidigt.
- Der kan ske en modregning i hvilket som helst krav, som skyldneren har til det offentlige.
- Der er også mulighed for at afdragsordningen kan genforhandles, hvis der forefindes væsentlige ændringer af skyldnerens økonomiske situation (Ibid.).

Desuden vil afdragsordningen blive betragtes misligholdt, hvis afdragene ikke bliver betalt rettidigt eller hvis de løbende skatter og afgifter ikke bliver angivet og betalt rettidigt (Ibid.).

Hvis det viser sig at afdragsordningen bliver misligholdt, vil det betyde at hele restancen forfalder til betaling på ny. Selve inddrivelsen bliver derfor ligeledes genoptaget uden yderligere varsel.

En afdragsordning kan som udgangspunkt indgås for en periode op til 12 måneder ad gangen.

Gældsstyrelsen kan dog beslutte at forlænge afdragsordningen, hvis der efter en revurdering af aftalen giver anledning til dette. Hvis afdragsordningen bliver forlænget vil denne fortsætte på samme vilkår. Dog kan der være ændringer vedr. afdrag, som eksempelvis kan forhøjes eller nedsættes i den givende situation (Ibid.).

Hvis Gældsstyrelsen vælger at acceptere en afdragsordning, skal der udarbejdes en skriftlig aftale mellem skyldneren og Gældsstyrelsen. Det skal ske ud fra en betragtning af skyldnerens oplysninger om de betalingsproblemer der er, men også inddragelse af Gældsstyrelsens kendskab til skyldnerens tidligere betalingsvilje samt betalingsevne.

Gældsstyrelsen bør ligeledes så vidt muligt kræve sikkerhedsstillelse for det skyldige beløb. Hvis det viser sig at skyldneren ikke kan stille sikkerhed, så bør Gældsstyrelsen foretage udlæg til sikkerhed for det skyldige beløb. Dog skal der som udgangspunkt ikke foretage udlæg i skyldnerens varelager eller andre udestående fordringer, hvis det viser sig at det vil forringe skyldnerens mulighed for at overholde afdragsordningen (Ibid.).

5.4.2 Fratagelse af bevilling eller autorisation:

Hvis skyldneren skylder mere end 100.000 kr. kan Gældsstyrelsen i samarbejde med pågældende myndigheder ende ud i at fratage bevillingen eller autorisation for at begrænse yderligere tab. Her skal der foretages en vurdering af skyldneren ud fra nogle kriterier – både objektive og subjektive (SKAT, 2022-E).

5.4.2.1 Objektive kriterier:

Den givende myndighed, som udsteder bevillingen eller autorisationen kan vælge af fratage disse, hvis skyldneren har en gæld mindst 100.000 kr. til det offentlige. Det vil så også sige at dette gælder for virksomheder, som kræver en erhvervstilladelse for at kunne udøve virksomhed i den pågældende branche, hvor det kræves at udstedt en bevilling eller en autorisation (Ibid.).

5.4.2.2 Subjektive kriterier:

Der skal foretages en individuel vurdering af skyldnerens forhold, før Gældsstyrelsen kan bede myndigheden om at tage erhvervstilladelsen fra en skyldner (Ibid.).

Der vil blandt andet blive vurderet om væsentligheden af restancens beløbsstørrelse, da der her kan være tale om en større virksomhed med en stor omsætning. Så vil man gå ind og vurdere det ud fra skyldnerens økonomiske forhold (Ibid.).

Det skal også indgå i vurderingen, hvad der er for en type erhverv skyldneren er en del af, som også kan have betydning for det tilsvar der gives til det offentlige i form af afgifter. Hvis det viser sig at gælden pludselig er opstået på baggrund af udefrakommende omstændigheder, vil man også i denne situation være mere forbeholden med at fratage en erhvervstilladelse. Det er mere når gælden kan være systematisk oparbejdet over en længere periode at man kan se på at fratage erhvervstilladelsen (Ibid.).

Der skal ligeledes laves en vurdering om skyldneren har vist betalingsvilje og om hvor vidt skyldneren har forsøgt at nedbringe restancen. Det kan eksempelvis være, hvis skyldneren ikke har villet indgå afdragsordninger eller har misligholdt disse afdragsordninger flere gange (Ibid.).

Derudover skal gælden være udøvet i henhold til hvad erhvervstilladelsen er udstedt til. Det er ikke afgørende om gælden hidrører fra en eksisterende eller tidligere erhvervstilladelse (Ibid.).

Hvis den samlet set vurderes, ud fra de objektive og subjektive kriterier, at skyldneren skal fratages erhvervstilladelsen, så er det en forudsætning at skyldneren får mulighed for at indfri restancen inden for rimelig frist, før fratagelsen kan foretages. Det kan være et forslag fra skyldner om indgåelse af en rimelig afdragsordning med Gældsstyrelsen, hvilket betyder at skyldneren forhindrer anvendelse af reglen om fratagelse af en bevilling eller en autorisation (SKAT, 2022-F).

Skyldneren skal derfor varsles skriftligt om dette skridt før der anmodes om fratagelse. Varselsbrevet skal indeholde en opgørelse af gælden og tydeligt tilkendegive, hvad restancerne det til offentlige kan få af konsekvenser (Ibid.).

5.4.3 Henstand:

Gældsstyrelsen kan også tillade skyldner henstand med betaling af gæld til det offentlige, som er under inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Gældsstyrelsen har således mulighed for at tillade afdragsvis betaling eller henstand med betalingen jf. INDOG § 3 stk. 3. Som nævnt tidligere kan Gældsstyrelsen eller fordringshaveren på skyldnerens anmodning tillade afdragsvis betaler eller henstand med betalingen. Afgørelse af dette kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed, altså der er tale om faktisk forvaltningsvirksomhed jf. INDOG § 2 stk. 3 (SKAT, 2022-G).

Tilladelse til afdragsvis betaling eller henstand med betalingen vil ikke afskære det offentliges adgang til at foretage modregning i udbetalinger fra det offentlige jf. INDOG § 9. Dette kan ses af en afgørelse fra Landsskatteretten vedr. SKM2010.810.LSR, hvor selskabet klager over afgørelsen om modregning i selskabets tilgodehavende afgift. Men i denne afgørelse bliver der slået fast, at ved indrømmelse af henstand med betaling af for meget udbetaling af registreringsafgift var der blevet taget forbehold for modregning med ethvert krav, som selskabet må få til det offentlige. Der blev her henvist til INDOG § 9, hvor henstand ikke afskærer for modregning (SKAT, 2010-B).

5.4.4 Modregning:

Gældsstyrelsen har mulighed for at vælge, at en modregning i udbetalinger fra det offentlige skal gennemføres. Sådan en modregning kan ske uden at fordringshaveren skal foretage partshøring af skyldner, og uden at fordringshaver skal vurdere skyldners økonomiske forhold jf. INDOG § 9 a, stk. 1 (SKAT, 2022-H).

Gældsstyrelsen er ikke forpligtet til at begrunde om, hvorfor der er sket modregning. Dog skal begrundelsen indeholde en tilstrækkelig beskrivelse af hvilke fordringer der er blevet modregnet med, så skyldneren er orienteret om dette og efterfølgende har mulighed for at anerkende modregningen eller ønsker at påklage dette jf. INDOG § 9 a, stk. 2 (SKAT, 2022-H).

Virkningen af afgørelsen om modregning sker fra det tidspunkt, hvor Gældsstyrelsen beslutter at modregningen skal gennemføres. Hvis det er muligt, så vil fordringshaver orienterer skyldneren om modregningen, men modregning vil stadigvæk være gyldig, hvis det i så fald ikke sker jf. INDOG § 9 a, stk. 4.

Skyldneren har mulighed for at klage over en gennemført modregning jf. INDOG § 17 stk. 1 og § 18. Senest 3 måneder efter at skyldneren har modtaget modregningsmeddelelsen skal Gældsstyrelsen have modtaget den skriftlige klage (SKAT, 2022-H).

Hvis Gældsstyrelsen ikke har haft mulighed for at underrette skyldner om beslutningen om gennemførelsen af modregningen, så vil klagefristen derimod senest løbe et år efter virkningstidspunktet jf. INDOG § 9 a, stk. 4 (SKAT, 2022-H).

Af afgørelse fra Landsskatteretten vedr. Journalnr. 20-0053559 er der tale om at Gældsstyrelsen har foretaget modregning i klagerens kreditsaldo på skattekontoen som er blevet anvendt til dækning af gæld vedrørende inddrivelsesrenter. Ligeledes jf. INDOG § 9 a, stk. 1. kan der ske modregning uden fordringshaveren skal foretage partshøring af skyldneren, men også uden forudgående vurdering af skyldnerens økonomiske forhold (Landsskatteretten, 2022).

Som Landsskatteretten også fastslog gælder der ikke særlige modregningsregler vedrørende modregning af kreditsaldo på skattekontoen med hensyn til dækning af gæld vedrørende inddrivelsesrenter. Modregning opfyldte derudover betingelserne for modregning hvad angår at kravet skal være udjævnelig, afviklingsmodne, gensidige og retskraftige (Ibid.).

5.4.5 Eftergivelse:

Hvis skyldner er i økonomiske problemer, så kan Gældsstyrelsen beslutte at eftergive gælden og derfor give skyldneren mulighed for at komme ud af den pressede situation. En eftergivelse af gæld vil betyde at skyldneren ikke skal betale sin gæld til det offentlige eller dele af den. Som udgangspunkt er det kun fysiske personer som kan opnå eftergivelse. Men juridiske personer kan dog også opnå eftergivelse, hvis der er sociale eller andre forhold som i særlig grad kan finde anvendelse til dette jf. INDOG § 13, stk. 6 (SKAT, 2022-I).

Med juridiske personer menes det selskaber, foreninger, selvejende institutioner og fonde. Dette betyder at Gældsstyrelsen ikke give eftergivelse til kommanditselskaber (K/S), interessentskaber (I/S) samt partskaber (ApS). Dette fordi det her ikke er entydigt, hvem der hæfter ultimativ for virksomheden.

5.4.5.1 Betingelser:

Som tidligere nævnt er kravet, at "når sociale eller andre forhold i særlig grad taler derfor", hvilket der i ganske særlige tilfælde opnås eftergivelse for juridiske personer. Især hvad angår en fuld eftergivelse af den offentlige gæld. Det er derfor væsentlig mere begrænset end for fysiske personer (SKAT, 2022-J).

Skyldneren skal udarbejde en ansøgning om eftergivelse af gæld til det offentlige. Dette skal gøres via en blanket som kan findes på Gældsstyrelsens hjemmeside (SKAT, 2022-K).

5.4.5.2 Afgørelse:

Når Gældsstyrelsen har gennemgået ansøgningen om eftergivelse fra skyldneren, vil Gældsstyrelsen som afslutning meddele afgørelsen til skyldneren. Afgørelsen skal meddeles skriftligt til skyldneren og skal desuden overholde forvaltningsretlige regler, som er gældende for afgørelser. Meddelelsen af afgørelsen har betydning for beregning af klagefristen (SKAT, 2022-L). Klagen skal indgives senest 3 måneder efter skyldneren har modtaget afgørelsen jf. INDOG § 17, stk. 1. Gældsstyrelsen kan herefter foretage en endelig afskrivning af det eftergivne beløb, når afgørelsen er endelig (SKAT, 2022-M).

5.4.6 Afskrivning:

Afskrivningen af en fordring kan foretages, når en fortsættelse af inddrivelsen vurderes til at være formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger jf. INDOG § 16, stk. 1. Som udgangspunkt vil fordringen ophøre på det tidspunkt, hvor forældelsesfristen er overskredet. Gældsstyrelsen har dog mulighed for at afskrive en fordring endeligt inden dette sker. Det vil også sige at efter kravet er endeligt ophørt, vil der heller ikke være retskraftig i forhold til skyldneren. Desuden skal Gældsstyrelsen tillige, som tidligere nævnt, underrette skyldneren om fordringens ophør (SKAT, 2022-N).

Afskrivning gælder for alle restancer til det offentlige og som inddrives af Gældsstyrelsen. Dette gælder også uanset, hvem der er den oprindelige fordringshaver for kravet (Ibid.).

Gældsstyrelsen skal ved igangværende virksomheder som udgangspunkt foretage en konkret vurdering af inddrivelsesudsigterne samt omkostningerne af dette i forhold til den enkelte fordring, inden Gældsstyrelsen må afskrive restancerne (Ibid.).

5.4.6.1 Kriterier:

Der er nogle yderligere kriterier som skal være opfyldt, før Gældsstyrelsen må foretage afskrivning af en igangværende virksomheds restancer.

- Der må ikke have været sket en ændring i virksomhedens restancer inden for det sidste år. Dog vil de ikke gælde til de tilskrevne renter og omkostninger, som hører til de enkelte fordringer som er sendt til inddrivelse.
- Der må heller ikke være negative angivelser, som ikke er behandlet.
 - Hvis dette er tilfældet, vil der så her være beløb som kan modregnes de restancer som skyldneren måtte have til det offentlige.
- Der må ikke være tilbageholdte beløb.

- Det kan være beløb som det offentlige har holdt tilbage, hvis det viser sig eksempelvis viser sig, at der ikke er indgive angivelser og indberetninger vedrørende perioder, som er afsluttet.
- Der må ikke være foreløbige fastsættelser.
 - Det er hvis det viser sig, at virksomheden ikke har angivet for en afregningsperiode. Så vil skatteforvaltningen fastsætte et foreløbigt tilsvær.
- Der må ikke være igangværende sager/kontroller mod virksomheden.
- Der må ikke være stillet sikkerhed efter opkrævningsloven (Ibid.).

Hvis det viser sig, at virksomhedens restance er af ubetydelig størrelse og ligeledes skønnes at være forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at fortsætte inddrivelsen, selvom ovenstående kriterier også er opfyldt, så vil der stadigvæk kunne ske afskrivning af restancen (Ibid.).

Hvad angår virksomhedens aktiver, så skal der som udgangspunkt foretages en udgående fogedforretning i virksomheden, som skal være med til at afdække de eventuelle aktiver som er til stede. Hvis det viser sig at der er aktiver til stede, vil der blive taget udlæg i disse inden der foretages en afskrivning af skyldnerens restancer (Ibid.).

Der må dog ikke foretages udgående fogedforretning, hvis restancen er ubetydelig og det skønnes at restancen er forbundet med uforholdsmæssige store omkostninger at fortsætte inddrivelsen af fordringen. Derudover kan det heller ikke foretages, hvis de øvrige kriterier for afskrivning af fordringen er opfyldte (Ibid.).

5.4.7 Frivillige betalinger:

Frivillige betalinger er ikke reguleret af lov og sådan en frivillig betaling vil kun udelukkende finde anvendelse på skyldners initiativ. Skylder har derfor altid ret til at betaling sin gæld til det offentlige. Det lægger til grunde at de helt almindelige obligationsretlige principper. Derfor kan Gældsstyrelsen heller ikke som udgangspunkt fastsætte et mindstebeløb for disse frivillige betalinger. Gældsstyrelsen har dog myndighed til at beslutte, hvorledes gælden skal inddrives, hvilket også betyder at selvom skyldneren foretager frivillige betalinger, vil der stadigvæk blive iværksat en inddrivelsesindsats af fordringerne jf. INDOG § 2, stk. 1 (SKAT, 2022-O).

Hvis skyldner foretager frivillige betalinger, som kun er delvist dækker fordringer under inddrivelse hos Gældsstyrelsen, vil beløbet som er modtaget blive anvendt i henhold til reglerne om dækningsrækkefølgen jf. INDOG § 4, stk. 1 (SKAT, 2022-O).

5.5 Skærpet inddrivelse:

Gældsstyrelsen har også mulighed for at lave en skærpet inddrivelse i form af at foretage udlæg i skyldnerens aktiver.

5.5.1 Udlæg:

Hvis skyldner ikke betaler gælden til det offentlige, så kan Gældsstyrelsen indkalde til et møde med fogeden. Der vil blive opkrævet 450 kr. i gebyr jf. INDOG § 33, stk. 1. Dette møde omtales også for en udlægsforretning, hvor fogeden kan tage sikkerhed i skyldnerens aktiver og tilgodehavender. Disse værdier vil så blive solgt på tvangsauktion, hvor beløbene så efterfølgende vil blive brugt til at afdrage på restancer, som skyldneren har til det offentlige. Ved indkaldelse til udlægsforretningen vil der være en retsafgift, som skyldneren skal betale jf. INDOG § 12 a, stk. 1 og stk. 2 (Gældsstyrelsen, 2022-B).

Denne retsafgift består af 2 dele:

1. Grundafgift:
 - a. 300 kr. i grundafgift samt derudover tillægges 0,5% af den del af kravet, som overstiger 3.000 kr.
2. Tillægsafgift:
 - a. Derudover svares en tillægsafgift på 400 kr., hvis udlægsforretningen helt eller delvis foretages uden for Gældsstyrelsens kontor eller skyldneren fremstilles af politiet (Ibid.).

Hvis skyldneren ikke møder op til udlægsforretningen, medmindre der er tale om lovligt forfald, kan fogeden benytte en låsesmed til at få adgang til at gennemføre denne udlægsforretning. Denne udgift vil tilmed blive tillagt den samlede gæld (Ibid.).

5.6 Krav om sikkerhed for gælden:

Hvis skyldneren skylder mere end 50.000 kr., eksempelvis skylder moms og afgifter, kan skyldneren modtage krav om, at stille sikkerhed for gælden. Der kan her være tale om en bankgaranti for betalingen (Gældsstyrelsen, 2022-C).

Hvis skyldneren derimod ikke kan stille sikkerhed for gælden, så kan det betyde at virksomheden vil blive afmeldt og derfor være ulovligt fremadrettet at drive selvstændig virksomhed (Gældsstyrelsen, 2022-C).

Gældsstyrelsen kan jf. OPKL § 11 (OPKL, 2022) kræve sikkerhed for skatter og afgifter. For at kræve sikkerhedsstillelse skal de objektive betingelser samt den subjektive betingelse være opfyldt jf. OPKL § 11 (OPKL, 2022), (SKAT, 2022-P).

Når Gældsstyrelsen vælger at pålægge en skyldner skal stille sikkerhed for gælden, betyder det at Gældsstyrelsen har fundet dette nødvendigt for at sikre statskassen mod eventuelle tab af restancen (Ibid.).

Dette er samtidig og med til at sikre mod yderligere oparbejdelse af restance, men også sikre de allerede opnåede restancer som skyldneren har til det offentlige. Dog er denne sanktion ikke nødvendigt, hvis Gældsstyrelsen kan opnå det samme ønskede resultat ved at brugere en mildere form for sanktion. Dette kan eksempelvis være en kreditbegrænsning. En kreditbegrænsning er når Skatteforvaltningen vælger at pålægge en virksomhed at anvende en forkortet afregningsperiode. Dette er med til at mindske det offentlige risiko for tab. Virksomheden vil blive pålagt at angive og betale tilsvarende tidligere og med kortere intervaller end normalt. Dette er med til at give Skatteforvaltningen en mulighed for at kunne foretage en inddrivelsesindsats meget hurtigere. Så hvis en skyldner stiller sikkerhed for gælden, så skal der ikke anvendes en forkortet afregningsperiode (Ibid.).

Skatteforvaltningen må kun afkræve en igangværende virksomhed sikkerhedsstillelse, hvis det vurderes der er en risiko for, at staten lider tab, hvis man vælger at fravælge denne sanktion. Ellers skal Skattestyrelsen anvende en mildere form for sanktion, for at stoppe skyldnerens restancetilvækst (Ibid.).

5.6.1 Betingelser:

Der skal tages hensyn til følgende betingelser, som udgør henholdsvis nogle objektive betingelser samt en subjektiv betingelse (SKAT, 2022-Q).

5.6.1.1 De objektive betingelser:

Der er fire objektive betingelser, som hver især kan udløse krav om sikkerhedsstillelse, når den subjektive betingelse også er opfyldt:

1. Hvis skyldneren har indbetalt for sent 4 gange, uanset beløbets størrelse, inden for de seneste 12 afregningsperioder. Indbetalingerne skal vedrøre skatter og afgifter.
 - a. Derudover skal skyldneren have restance for over 50.000 kr. samt eventuelt selskabsskatter, som er opgjort uden renter og gebyrer.
 - b. Eller så ikke har indsendt selvangivelse rettidigt sammen med de fire for sene indbetalinger (Ibid.).

Ved for sen indbetaling skal virksomheden have mulighed for at undgå kravet om sikkerhedsstillelse, hvis de i stedet vælger at indfri den skyldige restance. Skatteforvaltningen skal sende en rykkermeddelelse til virksomhed, hvori der oplyses, at virksomheden vil blive afkrævet sikkerhedsstillelse, hvis restancen i så fald ikke betales.

Skatteforvaltningen vælger at stille krav om sikkerhed, hvis virksomheden ikke rettidigt har indsendt selvangivelserne, da dette vil være indledende indikationer om at dette kan føre til statskassens risiko for at lide tab (Ibid.).

2. Hvis virksomhedens kapitalgrundlag, også den lovpligtige, er trukket ud af virksomheden. Ligeledes er dette også et af de indledende indikationer i forhold til, at statskassen kan risikere at lide tab (Ibid.).
3. Hvis der er personer, som inden for de seneste 5 år, som i deres funktion har haft væsentlig indflydelse på en anden virksomhed, hvor denne har påført staten et samlet tab som følge af konkurs eller anden form for insolvens, som har skat en usikret restance for Skatteforvaltningen på mere end 50.000 kr. vedrørende skatte og afgifter. Denne skal stamme fra drifte af en eller flere virksomheder (Ibid.).
4. Når virksomheden leverer varer eller ydelser med leveringssted i Danmark jf. reglerne i ML kapitel 4. (ML, 2019). Skatter og afgifter som opstår i forbindelse med levering af varer og ydelser, der antages forsætligt eller groft uagtsomt ikke at blive afregnet til Skatteforvaltningen (SKAT, 2022-Q).

5.6.1.2 Den subjektive betingelse:

Den subjektive betingelse består i at Skatteforvaltningen på baggrund af en risikovurdering vurderer, om der er undskyldelige årsager til, at virksomheden opfylder de objektive betingelser for at kunne stille krav om sikkerhed eller om der er en formodning om at virksomhedens drift indebærer en risiko for yderligere oparbejdelse af restancer. Undskyldelige årsager kan eksempelvis være tilfælde af pludselig opstået sygdom eller en betydelig kundens manglende betaling forårsaget af konkurs eller lignende.

Skatteforvaltningen har mulighed for at indhente regnskab og budget samt foretage en kreditvurdering og inddrage dette i risikovurdering sammen med anden kendskab til virksomheden og ejerkredsen, men også tidligere betalingsevne (Ibid.).

5.7 Bobehandling:

5.7.1 Konkursbehandling:

Hvis det viser sig at skyldner er insolvent, kan Skifteretten erklære skyldner konkurs. Dette kaldes også for et konkursdekret. Når skyldner er insolvent, menes det at skyldnere ikke har opfyldt forpligtelser over for fordringshaveren (SKAT, 2022-R). Derudover antages det, at den manglende betalingsevne ikke blot er forbigående jf. KL § 17, stk. 2 (KL, 2022). Dog kan Skifterettens afgørelse kæres til Landsretten. Selve konkursbegæringen kan begæres af en fordringshaver eller skyldneren selv jf. KL § 17, stk. 1 (Ibid.). Hvis det viser sig at Gældsstyrelsen ikke har kunnet inddrive skyldnerens gæld, så vil Gældsstyrelsen som én af de absolutte sidste muligheder sende en konkursbegæring for at få opkrævet restancen. Selve konkursen

medfører, at skyldneren mister sin rådighed over formuen. Formuen kommer i stedet for til at indgå i konkursboet, som administreres af den indtrådte kurator. Kuratoren skal varetage fordringshavernes interesser, som ved afsigelse af konkursdekretet havde et krav mod skyldner. Kuratoren skal registrere og sikre skyldners aktiver som må være til stede. Disse aktiver vil herefter omsættes til penge og efterfølgende fordeles ligeligt blandt alle fordringshaverne efter reglerne vedr. konkursordenen (SKAT, 2022-R).

Gældsstyrelsen har som enhver anden fordringshaver ret til at indgive en konkursbegæring, hvis det viser sig at Gældsstyrelsen vurderer at sådan en handling findes nødvendig, for at sikre det offentlige krav eller for så vidt at forhindre yderligere krav i at opstå. Gældsstyrelsen vil ikke blive inddraget i behandlingen, hvis en anden fordringshaver begærer skyldneren konkurs. Kapitalselskaber kan begæres konkurs, da disse anses for at være en selvstændig skyldner (Ibid.).

Fordringshaver har bevisbyrden for, at fordringen mod skyldneren eksisterer. Dette yderst væsentligt for at fordringen kan danne grundlag for en eventuel konkurs (SKAT, 2022-S).

Skatteforvaltningen kan som tvangskreditor skønne en konkurs nødvendig over for kreditor, for at hindre yderligere gældsstiftelse i form af moms- og skatterestancer. Dette kan ske også selv om skylder er uden aktiver. Ved sådan en konkurs afmeldes virksomheden samtidig med fra registrering. Skattestyrelsen har en retlig interesse i at få en insolvent skyldner begæret konkurs. Dog vil dette retlige interesse ikke være til stede, hvis det viser sig at skyldneren driver en enkeltmandsvirksomhed med ingen aktiver og det også er kun er muligt at inddrage registreringen ved manglende opfyldelse vedr. pålæg om sikkerhedsstillelse (SKAT, 2022-T).

Når Skifteretten har modtaget konkursbegæringen, lader Skifteretten den forkynde for skyldneren og samtidig indkaldes både fordringshaverne og skyldneren til møde i Skifteretten (SKAT, 2022-U). Mødet skal for så vidt muligt være afholdt tre dage fra modtagelse af konkursbegæringen jf. KL § 23, stk. 2 (KL, 2022) og (SKAT, 2022-U).

5.7.2 Rekonstruktion:

Selve formålet med en rekonstruktion er skyldners mulighed for at blive videreført i en anden konstruktion i stedet for at blive erklæret konkurs. Rekonstruktionen skal indeholde følgende:

1. En tvangsakkord.
 - a. Kan være en procentvis nedsættelse eller bortfald af fordringerne. Ellers kan det også være henstand, hvor der bliver lavet en betalingsudsættelse.

- b. Tvangsakkorden kan indeholde en bestemmelse om, at selskabskapitalen nedsættes til 0 kr. og samtidig med forhøjes selskabskapitalen på ny. Det skal fremgå på akkorden, hvis dette er tilfældet.
- 2. En virksomhedsoverdragelse.
 - a. Skyldneren overdrager dens igangværende virksomhed eller dele af den. Det er her væsentligt at overdragelsen sker til eje. Sådant en virksomhedsoverdragelse har til formål at sikre virksomhedens fremtidige overlevelse. Her skal det vurderes om virksomhedens identitet bevares og videreføres med henblik på at udøve økonomisk aktivitet.
- 3. Andre tiltag, som medfører at skyldner ophøre med at være insolvent.
 - a. Tale om tiltage, som skal medføre, at skyldneren ophører med at være insolvent. Det kan eksempelvis være kapitaltilførsel eller gældskonvertering, hvor gælden vil blive konverteret til kapitalandele og dermed gælden tilbagebetalt (SKAT, 2022-V).

Når en skyldner søger en rekonstruktion, vil Skifteretten indrykke en bekendtgørelse i Statstidende, hvor der i denne bekendtgørelse vil blive indkaldt til et møde, hvor der vil blive stemt om rekonstruktionsforslaget. Denne bekendtgørelse skal så vidt muligt indrykkes senest 15 dage før mødet bliver afholdt og så skal den indeholde en opfordring til andre fordringshavere, som ikke tidligere har fået anmeldt deres krav hos skyldneren og dette vil gøre dem gældende i rekonstruktionen jf. KL § 13, stk. 3 (KL, 2022). Det vil sige at Gældsstyrelsen også skal anmelde de inddrivelsesparate krav, som må være, hvis dette ikke allerede er sket inden (Ibid.).

Hvad angår Gældsstyrelsens vurdering af og stillingtagen til rekonstruktionsforslaget, vil det her være vigtigt, at der er tale om overlevelsesdygtige virksomheder, som skal have mulighed for at foretage en rekonstruktion. I den forbindelse har Gældsstyrelsen mulighed for at anmode Skifteretten om at beskikke en regnskabskyndig tillidsmand, hvis Gældsstyrelsen alene selv, eller sammen med en eller flere fordringshavere repræsenterer mindst 25% af virksomhedens samlede gæld, som så vil give stemmeret. Derudover vil Gældsstyrelsen anmode Skifteretten om at beskikke en regnskabskyndig tillidsmand, hvis det modtagne materiale ikke kan danne grundlag for Gældsstyrelsens vurdering af en varig forbedring af virksomhedens fremtidige økonomiske situation (SKAT, 2022-X).

Hvis det viser sig at rekonstruktionsmaterialet er utilstrækkeligt for bedømmelsen af rekonstruktion, vil det være nødvendigt for Gældsstyrelsen at anmode dem som består skyldneren ved rekonstruktion om at fremsende yderligere materiale (Ibid.).

Når Gældsstyrelsen har modtaget alt regnskabsmateriale og andre oplysninger, vil de herefter vurdere rekonstruktionsforslaget samt om hvor vidt der er foretaget korrekt værdiansættelse. Ved

værdiansættelsen vil der desuden blive taget hensyn til, om virksomheden enten skal videreføres eller ophøres (Ibid.).

5.7.3 Frivillige kreditorordninger:

En frivillig kreditorordning er en aftale som indgås mellem skyldneren og fordringshaverne om betaling af enten helt eller delvist af skyldnerens gæld. Denne aftale kan tage form på mange måder med forskellige indhold. Disse frivillige kreditorordninger er ikke lovregulerede, men i stedet er det en indbyrdes aftale mellem skyldneren og fordringshaverne. Dog fungerer disse frivillige kreditorordninger praktisk set på samme måde som ved tvangsakkorder i en rekonstruktion (SKAT, 2022-Y).

Skyldnere som vælger at indgå sådan en aftale med fordringshaverne, er at skyldneren enten ønsker en rekonstruktion for at være i stand til at fortsætte driften eller har mål om at afvikle driften og i den forbindelse ønsker en frivillig kreditorordning med deres fordringshavere (Ibid.).

En frivillig kreditorordning er således et alternativ til en rekonstruktion eller en konkurs. Det er især væsentligt indgreb i forhold til rettigheder, som en rekonstruktion eller konkurs vil medføre. Skyldneren skal eksempelvis som tidligere nævnt afstå råderetten over virksomhedens formue (Ibid.).

Der er forskellige typer af frivillige kreditorordninger:

- Frivillig likvidation
 - Virksomheden ophører og skyldnerens aktiver vil blive realiseret, hvorefter provenuet vil blive fordelt ud mellem fordringshaverne uden gældseftergivelse.
- Almindelig akkord
 - Der vil ske en procentvis nedsættelse af gælden.
- Likvidationsakkord
 - Virksomheden ophører og skyldnerens formue eller dele af den vil blive fordelt mellem fordringshaverne, mod at skyldneren så efterfølgende bliver frigjort for restgælden som ikke vil blive dækket.
- Frivillig moratorieordning
 - Skyldneren indgår en aftale med fordringshaveren om hel eller delvis henstand ved afvikling af gælden (Ibid.).

Gældstyrelsen vil som led i overtagelse af kreditorbeføjelserne i den forbindelse som udgangspunkt deltage som repræsentant for alle de offentlige kreditorer (SKAT, 2022-Z).

6. Udfordringer ved inddrivelse

I det følgende afsnit vil der blive kastet lys over de udfordringer og konsekvenser som corona-pandemien har forårsaget for inddrivelsen af gæld til det offentlige.

6.1 Coronalån til inddrivelse:

I 2020 da corona-pandemien for alvor indtog Danmark, blev denne pandemi anset som en alvorlig trussel for Danmarks økonomi og sundhedssektoren. Derfor vedtog Folketinget forskellige låneordninger, som skulle være give likviditet til de små og mellemstore virksomheder som i forbindelse med denne krise var under stort økonomisk pres. De rentefrie låneordninger som blev dannet af Skattestyrelsen i henholdsvis 2020 og 2021 var med til at give ca. 48.000 virksomheder likviditet for et samlet beløb på ca. 34 mia. kr. De forskellige coronalån vedr. A-skat og moms har haft og har tilbagebetalingsfrist både i 2022 og 2023.

Størstedelen af disse lån havde frist for tilbagebetaling i april 2022, hvor 22 mia. stod til at skulle blive tilbagebetalt til staten. Ud af de 22 mia. kr. blev der indbetalt 14. mia. kr. mens der blev indgået betalingsordninger for et samlet beløb på 6,2 mia. kr. Den resterende andel vil hvis virksomhederne ikke reagere, blive sendt til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Dette er virksomheder, som ikke har reageret efter tilbagebetalingsfristen udløb ved enten at tilbagebetale beløb eller kontakte Skattestyrelsen for at indgå en betalingsordning. Det næste skridt i processen har her været på lige fod med andet gæld til det offentlige, hvor der så efterfølgende er udskrevet rykkerskrivelser med en frist for, hvornår det offentlige anser beløbet for modtaget. Hvis virksomhederne heller ikke her har reageret på rykkerskrivelse vedr. låneordningerne, så vil de skyldige restancer blive sendt til inddrivelse hos Gældsstyrelsen (Skattestyrelsen, 2022-A).

6.1.1 Betalingsordninger:

For de virksomheder, som ikke havde mulighed for at overholde tilbagebetalingsfristerne af låneordninger, har disse haft mulighed for at oprette en betalingsordning hos Skattestyrelsen. De virksomheder som valgte at indgå en betalingsordning med Skattestyrelsen fik mulighed for at indgå i en almindelig betalingsordning som var gældende op til 12 måneder. Der var også virksomheder som fik mulighed for en udvidet betalingsordning, hvor virksomheder kunne afdrage låne for en periode op til 24 måneder, altså det dobbelt af hvad en almindelig betalingsordning maksimalt kunne løbe op til. For begge typer betalingsordninger var der desuden månedlige rentetilskrivninger, som skulle betales af virksomhederne. Låneordningerne har været rentefrie, da det ikke har været statens interesse i at indbringe en indtjening på dette og på denne måde tilbyde en likviditet, som man ved indgåelse af aftalen har haft en gensidig aftale om at disse skal betales tilbage. Det er her vigtigt at nævne at renterne på betalingsordninger er blevet tilskrevet på helt normale vilkår, ligesom andre skyldige gældsposterne som er at finde på Skattekontoen.

Der skulle dog opfyldes en række betingelser for at betalingsordning vil kunne lade sig gøre. Eksempelvis måtte virksomheder ikke allerede i forvejen have en betalingsordning med styrelsen og desuden heller ikke en eventuel skattegæld som er til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Dog skal det ligeledes pointeres, at virksomheder har mulighed for at foretage frivillige indbetalinger, og på denne måde indfri betalingsordningen og tilbagebetale lånene med dags varsel (Skattestyrelsen, 2022-B).

6.1.2 Låneordning til inddrivelse:

Hvis det viser sig, at virksomhederne ikke betaler låneordningerne tilbage, vil disse coronalån blive sendt til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Dette vil ske som tidligere nævnt, ved at Gældsstyrelsen ud fra virksomhedens økonomiske situation foretager en konkret vurdering af, hvorledes hvilke inddrivelsesmuligheder, som vil være mest egnet til at kunne inddrive de pågældende restancer. Dette kan eksempelvis være ved modregning i udbetalinger, udlæg i virksomhedens aktiver, men også ultimativt ved indgivelse af en konkursbegæring. Virksomheder som endnu ikke reageret og står til inddrivelse hos Gældsstyrelsen udgør et samlet beløb på 1,5 mia. kr. (Ibid.).

Dette kan også ses af nedenstående figur:

Figur 3: Skattestyrelsen (Skattestyrelsen, 2022-B).

Af ovenstående graf kan det konkluderes, at størstedelen af de samlede coronalån på i alt 29,2 mia. kr. pr. 30. november 2022 er blevet tilbagebetalt. Dette skal også ses i forhold til den nuværende aktuelle situation, hvor den høje inflation også har en negativ betydning for virksomhedernes økonomiske situation.

En meromkostning i virksomhedernes faste udgifter i form af eksempelvis el, gas og generelle prisstigninger forsager store påvirkninger på virksomhedernes samlede avance og derfor også kan ses på virksomhederne overskud samt egenkapital. Dette har også betydet at det har været svært for nogle virksomheder at tilbagebetale disse låneordninger og dermed blot gjort den økonomiske situation værre, og som for nogle kun har udskudt deres konkurs, hvis ikke de havde indgået coronalån (Ibid.).

Som det kan ses læses i opgørelsen af konkursramte virksomheder for november 2022 lavet af Danmarks Statistik, kan det her konkluderes at næsten halvdelen af de aktive virksomheder, som er gået konkurs har haft et coronalån. Her antages det desuden også at konkurserne formentlig ville have været indtruffet tidligere, hvis disse virksomhederne ikke havde haft mulighed for at få disse coronalån. Opgørelsen viser dog ikke, hvordan de er endt med at blive konkursramt, men det kan formodes at de fleste af disse virksomheder formentligt er blevet begæret konkurs af Skifteretten ved anmodning fra Gældsstyrelsen netop på grund af disse coronalån (Danmarks Statistik, 2022).

6.1.3 Corona-pandemiens påvirkning:

Corona-pandemien har desuden også påvirket Gældsstyrelsen samlede inddrivelsesindsats. Som tidligere nævnt, er Gældsstyrelsens inddrivelsesskridt over for virksomheder altid baseret på en individuel vurdering ud fra virksomhedens givne situation. Gældsstyrelsen vil her gå ind og vurdere om på gælden er blevet opbygget på en systematisk måde, altså gennem en længere årrække, eller om gælden angivelig er opstået under særlige omstændigheder såsom corona-pandemien. Derfor har Gældsstyrelsen på grund af situation vedrørende Corona haft et særligt fokus på, om det i sådan en særlig omstændighed ville være mere relevant og hensigtsmæssigt at indgå afdragsordninger med virksomhederne i stedet for indgivelse af konkursbegæring (Gældsstyrelsen, 2022-D).

Selve nedlukningen på grund af corona-pandemien medførte også en lang række praktiske udfordringer vedrørende Gældsstyrelsens inddrivelsesindsats over for virksomhederne. I forhold til den retlige proces, gav dette udfordringer, da Skifteretten var nødsaget til at holde fysisk lukket i en del af perioden. Derudover var processen med at gennemføre udlæg hos virksomhederne også mere kompliceret (Ibid.).

Men på trods af pandemiens konsekvenser, lykkedes det alligevel for Gældsstyrelsen at få en tilsigelse til udlægsforretning på henholdsvis 10.000 af 17.000 virksomheder i 2021. Med tilsigelse til udlægsforretning menes dette, at der her er blevet indkaldt et møde med fogeden, hvor der kunne blive foretaget udlæg i virksomhedens værdier med henblik på at nedbringe virksomhedens gæld til det offentlige. Derudover blev der i den målrettede indsats indsendt 1.500 konkursbegæring ud af de 17.000 virksomheder, hvilket også viser, at Gældsstyrelsen altid vælger at indlede en konkursbehandling mod virksomheden, men også i stedet ser på andre muligheder inden sådan en indsats vælges (Ibid.).

De virksomheder, som ikke har fået en tilsigelse eller er blevet begæret konkurs, kan eksempelvis være blevet pålagt sanktioner eller indgået afdragsordninger med afhængig af virksomhedens økonomiske situation. Ved sanktionering, kan Gældsstyrelsen eksempelvis bede virksomheden om at stille sikkerhed for gælden. Dette kan eksempelvis være i form af en bankgaranti for betalingen (Ibid.).

6.2 Skyldnerens øvrige kreditorer:

I dette afsnit vil der blive analyseret på, hvad det vil have af betydning for skyldnerens øvrige kreditorer, hvis Gældsstyrelsen vælger bestemte inddrivelsesmuligheder. Uanset hvad det offentlige vælger at gøre for at få inddrevet gælden, vil dette få konsekvenser for skyldnerens øvrige kreditorer på den ene eller anden måde. Sådanne beslutninger vil sprede ringe rundt om skyldneren og påvirke de interessenter som skyldneren har en relation til. Man kan således opstille med at Gældsstyrelsen, som restanceinddrivelsesmyndighed på vegne af det offentlige på den ene side, og så henholdsvis skyldnerens øvrige kreditorer på den anden side. Dette er også i sådan slags tilfælde, hvor skyldnerens øvrige kreditorer har visse forventninger, men Gældsstyrelsen i stedet med deres inddrivelsesindsats går ind og skaber en genstridig interessekonflikt.

Der vil blive taget udgangspunkt i inddrivelsesmulighederne afdragsordning og konkursbehandling, som vil være med til at klarlægge den betydning det måtte få for skyldnerens øvrige kreditorer. Analysen vil tage udgangspunkt i processen, hvor de væsentligste konsekvenser vil blive anskueliggjort enkeltvis for hvert af inddrivelsesmulighederne. Det er ved selve igangsættelse af inddrivelsesindsatsen, at konsekvenserne for alvor vil blive tydeliggjort. Dog vil den indledende proces også blive behandlet, fra hvor Gældsstyrelsen forholder sig til den pågældende fordringer som fordringshaverne har overdraget til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Dette kan også ses af følgende figur, hvor det er de sidste 2 dele af inddrivelsesprocessen som vil blive behandlet:

Figur 4: Udsnit fra figur 2 – egen tilvirkning

6.2.1 Overdragelse til Gældsstyrelsen:

Når fordringshaverne forgæves har forsøgt at rykke for en fordring, hvor den sidste rettidige betalingsdato er overskrevet, vil fordringen blive overdraget til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Gældsstyrelsen ved

overdragelsen også kreditorbeføjelser og kan derfor træffe beslutninger samme vilkår som med fordringshaverne. Det vil dermed også sige at Gældsstyrelsen har mulighed for at indgå frivillige betalingsaftaler i sit virke som restanceinddrivelsesmyndighed.

Som udgangspunkt skal hver enkelt fordring inddrives uanset fordringens beløbsmæssige størrelse. Dog kan skatteministeren fastsætte en beløbsmæssig mindstegrænse for fordringer, som overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen jf. INDOG § 2, stk. 13 (INDOG, 2022). Derudover kan skatteministeren også størrelsen af fordringer, som kan tillades afdragsvis betaling eller henstand med.

Dette vil således sige, at hvis skyldneren har restancer til det offentlige, så vil dette give en formodning til skyldnerens interesser i forhold til virksomhedens økonomiske situation. Her er det selve betydningen at skyldneren har restancer til det offentlige.

Som tidligere nævnt, vil Gældsstyrelsen sende en rykkerskrivelse, hvis det viser sig at skyldneren ikke betaler gælden til tiden. Der vil i rykkerskrivelsen blive oplyst om, hvilke fordringer der er blevet overdraget til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Der vil desuden også blive oplyst til skyldneren om de inddrivelsesrenter, som dagligt vil blive tilskrevet.

Når Gældsstyrelsen udsender rykkerskrivelser til skyldnerne, vil der blive pålagt et rykkergebyr på 140 kr. til Gældsstyrelsen jf. INDOG § 6 (Ibid.).

Når virksomheder undlader at betale skatter og afgifter, så vil dette blive sendt til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Her vil Gældsstyrelsen som det allerførste i deres indledende proces, foretage en vurdering om, og det er realistisk for skyldneren at tilbagebetale gælden til det offentlige, eller om der er anledning til at der skal indledes en konkursbehandling mod skyldneren. Det er vigtigt at sætte ind med inddrivelsen inden virksomheder er gået konkurs, for når først dette er sket, vil det her være meget vanskeligt at inddrive gælden. Det skal ligeledes sige at gældsstyrelsen først indleder en konkursbehandling, hvis det endeligt vurderes, at der er risiko for, at skyldneren vil oparbejde yderligere gæld. Her kan der både være tale om situationsbestemt oparbejdet gæld eller systematisk opbygget gæld, hvor der er tale om en betydelig gæld, som er blevet oparbejdet over en længere årrække. Det er i sådanne tilfælde, at Gældsstyrelsen vil indlede en konkursbehandling som inddrivelsesindsats for at afværge at skyldneren oparbejder yderligere gæld og dermed yderligere tab for det offentlige (Gældsstyrelsen, 2022-D).

Gældsstyrelsen har som restanceinddrivelsesmyndighed særligt fokus på at sætte tidligt ind over for skyldnere med stor gæld til det offentlige. Derfor foretager Gældsstyrelsen ofte vurderinger om, hvordan skyldnerens gæld kan nedbringes hurtigst muligt og mest effektivt, således dette også afspejler i at inddrivelsen er så omkostningsfrit som overhovedet muligt og uden risiko for yderligere tab.

Dette er med til at sikre, at gælden også vil blive inddrevet på en korrekt måde, men også under hensyntagen til skyldnerens økonomiske situation (Ibid.).

6.2.1.1 Betydning for skyldnerens øvrige kreditorer:

For skyldnerens øvrige kreditorer vil overdragelsen af fordringen, som udgangspunkt ikke have den store betydning for dem, dog vil Gældsstyrelsen have andre inddrivelsesmuligheder end fordringshaverens egne begrænsede inddrivelsesmuligheder. Gældsstyrelsens inddrivelsesmuligheder er mere effektive og indgribende over for skyldneren. Der vil blive taget udgangspunkt i den enkle skyldners økonomiske situation og ud fra dette foretages en konkret vurdering herpå, hvilken inddrivelsesmulighed som vil være bedst at anvende uden risiko for yderligere tab.

Men for skyldneren er det vigtigt her at bevare de gode forretningsforbindelser med deres kreditorer, som hermed er med til at bevare virksomhedens eksistensgrundlag og bidrage til virksomhedens samlede værdikæde. Skyldnerens økonomiske situation har væsentlig betydning for leverandøraftale, som er med til at bidrage til en overskudsgivende forretning. De fleste skyldnere reagerer derfor også og indbetaler fordringerne, når de får besked om det fordringer er overdraget til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Ved overdragelse af en fordring til inddrivelse, vil der i denne forbindelse ikke blive videregivet oplysninger til skyldnerens øvrige kreditorer. Det er derfor skyldnerens eget ansvar og risiko at fortælle dette til dens kreditorer, under hensyntagen til hvad dette vil få af konsekvenser for fremtidige samarbejde.

Men Gældsstyrelsen kan godt videregive oplysninger om skyldnere til et kreditoplysningsbureau. Gældsstyrelsen er som restanceinddrivelsesmyndighed ikke forpligtet til at videregive oplysninger, men har efter databeskyttelsesloven, som supplerer databeskyttelsesforordningen (DBL, 2018), mulighed for det, hvis bestemte betingelser er opfyldte. Skyldneren skal varsles senest 4 uger før videregivelsen af oplysningerne finder sted jf. DBL § 17, stk. 1 (DBL, 2018). Dette er for at sikre sig, at skylder får mulighed for at reagere på denne handling og så vidt afværge videregivelsen af oplysningerne til et kreditoplysningsbureau. Gældsstyrelsen kan jf. DBL § 16, stk. 1 (DBL, 2018) videregive oplysninger om skyldner til et kreditoplysningsbureau, hvis enten det følger af gældende lov, eller bestemmelser som er fastsat heraf i henhold til lov (SKAT, 2022-Æ).

Det kan også være, hvis den samlede gæld er forfalden og overstiger 7.500 kr. og denne gæld ikke er omfattet af en aftale om henstand eller afdragsordning. Gældsstyrelsen kan selv bestemme, hvilke fordringer der skal danne grundlag for indberetningen af skyldneren. Betingelse for videregivelse af oplysninger er, at denne skal administreres af den samme inddrivelsesmyndighed, som her er Gældsstyrelsen (Ibid.). Desuden er betingelsen for videregivelse af oplysninger og ovenstående, at:

- Gælden kan inddrives ved udpantning, og der er fremsendt to rykkere til skyldneren.
- Der er foretaget eller forsøgt foretaget udlæg for kravet.
- Kravet er fastslået ved endelig dom.
- Det offentlige har erhvervet skyldnerens skriftlige erkendelse af den forfaldne gæld (SKAT, 2022-Æ).

Derudover er det vigtigt at benævne at denne bestemmelse er en minimumsregel, hvilket betyder at den enkelte myndighed individuelt har mulighed for at fastsætte yderligere betingelser jf. DBL § 18 (Ibid.).

Det skal også nævnes at hver enkelt fordring, som der er overdraget til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, skal enkeltvis defineres som et selvstændigt krav og dermed individuelt opfylde kravene (Ibid.).

De oplysninger som må videresendes til et kreditoplysningsbureau er:

- Skyldnerens oplysninger, heraf identifikations- og kontaktoplysninger.
 - Ved beskyttet navn og adresse er det her vigtigt at dette bliver markeret særskilt. Dette er for at disse ikke vil blive vidst til kreditoplysningsbureauets abonnenter.
- CVR-nummer, så kan man identificere virksomheden.
- Telefonoplysninger, hvis dette i så fald ikke er hemmeligt.
- Gældens størrelse.
 - Dette er en væsentlig oplysning og giver abonnenterne mulighed for at få information om dette (SKAT, 2022-Æ).

6.2.2 Inddrivelsesmuligheder:

I dette afsnit vil inddrivelsesmulighederne afdragsordning og konkursbehandling som nævnt i ovenstående blive berørt. Det er her forskellene mellem disse inddrivelsesindsatser vil blive klarlagt og dermed også vise, hvad dette vil have af betydning for skyldnerens øvrige kreditorer. Det er to enkeltstående inddrivelsesmuligheder som begge er en del af Gældsstyrelsen inddrivelsesmuligheder. Disse to er også begge effektive inddrivelsesværktøjer, som bidrager væsentligt til Gældsstyrelsen samlede inddrivelsesprovenu.

Gældsstyrelsen vil i den enkelte situation vurdere, hvilken inddrivelsesmulighed der vil være den mest hensigtsmæssige at anvende for at få inddrevet gælden fra skyldneren.

6.2.2.1 Afdragsordning:

Som tidligere nævnt under afsnittet "Inddrivelsesmuligheder", så kan næsten alle fordringer, som der er sendt til inddrivelse hos Gældsstyrelsen omfattes af en afdragsordning, dog med undtagelse af tvangsbøder jf. INDOG bilag 1, pkt. 3 (INDOG, 2022). Dog gælder der her forskellige regler og betingelser, når

Gældsstyrelsen indgår afdragsordning med virksomheder. Når Gældsstyrelsen indgår en afdragsordning er det væsentligt at skelne mellem igangværende virksomheder og afmeldte virksomheder. I det følgende vil det kun være de igangværende virksomheder som vil blive behandlet, da der ved de afmeldte virksomheder er tale om personselskaber, som ikke længere er registreret og ikke længere driver erhvervsvirksomhed.

Ved igangværende virksomheder er dette virksomheder som driver erhvervsvirksomheder, hvilket både vil sige kapitalselskaber, enkeltmandsvirksomheder og også andre personselskaber. De igangværende virksomheder er også de virksomheder som har betydning for de øvrige kreditorer og her skyldneren også vil blive defineret som.

Helt grundlæggende har det offentlige ikke pligt til at yde kredit ud over hvad der bliver aftale som følge af de aftalte betalingsbetingelser. Ligeledes er det heller ikke en forpligtigelse at modtage et beløb fra en skylder i afdrag, hvis det er sådan at der ikke er indgået en aftale om det.

Men når Gældsstyrelsen modtager en fordring til inddrivelse, overtager Gældsstyrelsen tilmed også kreditorbeføjelserne jf. INDOG § 3 (INDOG, 2022). Det vil sige at Gældsstyrelsen på lige vilkår som med myndigheden indgå afdragsordning en med en skyldner og også acceptere en, hvis det viser sig at en skyldner anmoder om en afdragsordning.

Der er nogle forhold som Gældsstyrelsen skal skønne, hvis skyldneren skal kunne komme i betragtning til en afdragsordning. Det skal først og fremmest være, at hvis virksomheden ikke kan skaffe de fornødne midler til at kunne betale det skyldige skatter og afgifter. Desuden er det særdeles væsentligt at disse likviditetsproblemer anses for at være midlertidige i forhold til virksomhedens nuværende situation. Det vil så også sige at når problemerne er midlertidige og defineres som en særlig begivenhed vil dette også være forbigående. Desuden skal en afdragsordning også anses for at være den eneste mulighed for at betalingen af restancen kan tilvejebringes og de andre inddrivelsesmuligheder således ikke findes relevante.

Alt dette er overvejelser og skøn, som vil indgå og bidrage til den samlede vurdering om en skylder vil kunne få mulighed for at indgå en afdragsordning med Gældsstyrelsen. Der vil i beslutningen derfor både være subjektive og objektive observationer som vil blive inddraget i vurderingen af om skyldneren kan få en afdragsordning.

Derudover vil der også være bestemte betingelser, for at en skyldner vil kunne få en afdragsordning. Der vil derfor være en grundlæggende formodning og forudsætning om at skyldneren ved indgåelse af en afdragsordning som udgangspunkt får indbetalt de skyldige restancer fuldt ud eller hvert fald en kraftig nedbringelse af disse ved udløb af afdragsperioden.

Desuden skal løbende skatter og afgifter altid angives og betales rettidigt sideløbende med afdragsordningen. Der vil også kunne ske en modregning i ethvert krav, som skyldneren har måtte erhvervet sig hos det offentlige.

Hvis det viser sig at der sker væsentlige ændringer i skyldnerens økonomiske forhold, så vil der være mulighed for at afdragsordning kan blive genforhandlet i kraft af at situationen derfor er en helt andet og der derfor skal laves et helt nyt skøn hvor afdragsordningen vurderes på ny.

Ved indgåelse af afdragsordningen skal Gældsstyrelsen således også gøre det klar over for skyldneren, hvis afdragsordningen bliver misligholdt. Det kan eksempelvis være, hvis der ikke bliver angivet eller betalt rettidigt både hvad angår afdragsordningen og de løbende skatter og afgifter.

Er det sådan, at en afdragsordning bliver misligholdt, så vil det få den konsekvens, at hele restancer vil forhold til betaling og derfor uden yderligere varsel vil blive genoptaget til inddrivelse. Gældsstyrelsen vil gøre overvejelser om hvad det næste inddrivelsesskridt skal være, for at gå inddrevet gælden til det offentlige.

Gældsstyrelsen skal ved indgåelse af en afdragsordning desuden meddele skyldneren om, at afdragsordningen vil fritage virksomheden for forkortet afgiftsperiode, hvis der er indgået en betalingsordning, som skyldneren overholder jf. ML § 62, stk. 3 (ML, 2019). Det vil desuden også medfører som tidligere nævnt, at skyldneren kan undgå en eventuel indberetning af oplysninger til et kreditoplysningsbureau.

En afdragsordning kan som udgangspunkt indgås op til 12 måneder ad gangen. Dog kan Gældsstyrelsen forlænge perioden, hvis skyldnerens økonomiske forhold giver anledning til dette. Dette vil betyde at afdragsordningen således på baggrund af de samme vilkår, men der kan så være forskel i forhold til bestemmelserne vedrørende afdrag, hvad enten der er tale om en forhøjelse eller nedsættelse af afdragene.

Afdragsordningen vil blive udformet i en skriftlig aftale mellem de involverede parter, som henholdsvis er skyldneren og Gældsstyrelsen.

Når Gældsstyrelsen vælger at indgå en afdragsordning skal dette ske med udgangspunkt i en konkret vurdering af skyldnerens oplysninger om de økonomiske forhold. Derudover vil enhver kendskab til skyldneren, altså skyldnerens historik og adfærd også blive inddraget i vurderingen. Det kan eksempelvis være skyldnerens tidligere betalingsvilje og betalingsevne, som er med til at give en indikation om, hvorledes det vil være forsvarligt og hensigtsmæssigt at indgå en afdragsordning med skyldneren. Hvis der

således er den mindste tvivl om dette, så er det at Gældsstyrelsen virkelig skal overveje andre muligheder for at få inddrevet skyldnerens restancer til det offentlige.

Gældsstyrelsen kan gøre krav om dokumentation for skyldnerens økonomiske forhold, som skal bekræfte virksomhedens situation og bistå til vurderingen af ansøgningen om en afdragsordning. Det er således individuelt for den enkelte sag, om hvad Gældsstyrelsen vil kræve af dokumentation til brug for vurderingen.

Derudover vil Gældsstyrelsen også så vidt muligt forsøge at kræve sikkerhedsstillelse for det skyldige beløb. Hvis det viser sig, at skyldneren ikke kan stille sikkerhed for det skyldige beløb, så vil det næste skridt for Gældsstyrelsen være at foretage udlæg. Det er her væsentligt at understrege at der ikke skal foretages udlæg i aktiver, som umiddelbart vil medføre en yderligere forringelse af skyldnerens muligheden for at afdrage på restancerne.

En afdragsordning for skyldneren vil betyde, at skyldneren kan få overblik og klarhed over de restancer som der måtte være til det offentlige. Afdragsordningen vil for en periode give skyldneren et pusterum og give skyldneren mulighed for at ændre den økonomiske situation og komme godt ud af gælden.

6.2.2.1.1 Betydning for skyldnerens øvrige kreditorer:

Med hensyn til betydningen for skyldnerens øvrige kreditorer, så vil en afdragsordning have en væsentlig betydning. Dette er alene fordi, at skyldneren stadigvæk kan fortsætte med at handle. Det vil såmænd sige at skyldneren ikke vil miste retten til dette og stadigvæk kunne modtage betaling og foretage andre ydelser på samme vilkår som med alle andre virksomheder og stadigvæk kunne bevare relationen til disse. Det har stor betydning for skyldnerens øvrige kreditorer, at man bibeholder denne god betalingsvilje, også selvom betalingsevnen kan være begrænset. Oftest vil det andet alternativ for skyldnerens øvrige kreditorer at komme frem til en aftale hos fogedretten i stedet for, hvilket er særdeles omkostningsfuldt, både hvad angår tid og ressourcer ved selve inddrivelsen. Hvis det er tilfældet, at skyldneren også har opbygget gæld til de øvrige kreditorer, vil det også her være en god mulighed at lave en afdragsordning med dem, da de øvrige kreditorers interesse også i samme situation vil være at få mest muligt tilbage.

6.2.2.2 Konkursbehandling:

Hvis det viser sig, at der ikke er andre inddrivelsesmuligheder til at inddrive gælden fra skyldneren, så er det her, at Gældsstyrelsen vælger at indlede en konkursbehandling mod virksomheden. Dette sker oftest efter det er gjort bekendt af Gældsstyrelsen at der ingen aktiver er at foretage udlæg i, som sikkerhed for kravet. Dette er også for at stoppe skyldneren med at oparbejde yderligere gæld.

Som tidligere nævnt, har Gældsstyrelsen som hvilken som helst anden kreditor ret til at indgive en konkursbegæring. Gældsstyrelsen finder denne inddrivelsesindsats nødvendig, hvis det enten er for at sikre det offentlige krav eller for at forhindre at skyldneren gældsætter sig yderligere.

Det er en væsentlighed at nævne, at Gældsstyrelsen skal følge helt grundlæggende principper og inddrage dette i forhold til at vurdere hvad der tilstrækkeligt for at sikre det offentlige krav. I deres arbejde med inddrivelsen vil der være fokus på tabsforebyggelse, men også lønsomheden i det. Det skal ses i sammenhæng med de omkostninger som der måtte være ved inddrivelse af de restancerne i de enkelte tilfælde. Det er også her, at der vil være en vis form for individualitet, hvilket indebærer at Gældsstyrelsen vil en individuel beslutning i forhold til skyldnerens situation.

Når det kun er en konkursbegæring som skønnes nødvendig for at hindre yderlige gæld, så kan Skatteforvaltningen som sit virke begrunde at der herved foreligger en retlig interesse. Dette er et indgreb, som gør at skyldneren ved konkurs får afmeldt virksomheden fra registrering, hvilket betyder at skyldneren herefter ikke må jf. OPKL § 11, stk. 9 (OPKL, 2022).

Det er her vigtigt at påpege, at ved vurdering af en konkursbegæring, så vil der desuden blive taget hensyn til de andre inddrivelsesmuligheder, som Gældsstyrelsen kan gøre anvendelse af. Det skal være under forudsætning af at Gældsstyrelsen kan opnå størst mulig dækning af kravet. Altså kravets størrelse samt forebyggelsen af yderligere restancer med udgangspunkt i skyldnerens nuværende økonomiske situation både tidligere og i et fremtidsmæssigt perspektiv.

Gældsstyrelsen forbereder selv de fleste konkursbehandlinger, ligesom de selv indgiver konkursbegæringen og deltager i møder i Skifteretten. Hvis der er tale om komplicerede konkurssager, så vil Kammeradvokaten bistå med hjælpe til disse sager.

Gældsstyrelsen har en retlig interesse i at forebygge at væsentlige tab sker for det offentlige. Det er her at inddrivelsesmuligheden konkursbegæring er en yderst effektiv inddrivelsesindsats som Gældsstyrelsen kan anvende for at tabsforebygge, men derudover er det også med til at sikre dækning af den gæld som skyldneren har til det offentlige. Dog er det særdeles væsentligt at understrege, at Gældsstyrelsen qua proportionalitetsprincippet i deres vurdering skal anvende en anden inddrivelsesmulighed, hvis det viser sig at der kan opnås samme resultat. Dette er hovedsageligt fordi andre inddrivelsesmuligheder er mindre gennemgribende for skyldneren og er ikke pålagt samme omkostninger både hvad angår ressourcer og set ud fra et økonomisk perspektiv.

Når Gældsstyrelsen indgiver konkursbegæring er dette også defineret at være en konkursrekvirent. Som konkursrekvirent ønsker Gældsstyrelsen også at få en indflydelse på, hvorledes valget skal falde på som

kurator for boet. Det skylder for det første, at Gældsstyrelsen stiller sikkerheden jf. KL § 27 (KL, 2022), men også fordi Gældsstyrelsen har relevante oplysninger vedr. særlige forhold som tilmed skal undersøges i forbindelse med behandling af boet.

Gældsstyrelsen skal ved anmeldelse af fordringer sende denne for at sikre kravet til det offentlige bedst muligt. Hvis det viser sig at den sikkerhed som er stillet under boets behandling jf. KL § 27 (KL, 2022), ikke er tilstrækkelig nok til at dække omkostninger eller boets midler heller ikke er, så vil boet blive sluttet snarest muligt jf. KL § 143 (KL, 2022). I den situation vil Gældsstyrelsen ikke være forpligtet til at anmelde kravet i boet under forudsætning af at Gældsstyrelsen er bevidst om at dette kan få betydning i tilfælde af en genoptagelse af boet. Hvis Gældsstyrelsen ikke har mulighed for at opgøre kravet endeligt, så skal der kun anmeldes et foreløbigt krav med forbehold for senere ændringer heraf.

6.2.2.2.1 Betydning for skyldnerens øvrige kreditorer:

Når en skyldner begæres konkurs vil dette have en vis betydning for skyldnerens øvrige kreditorer.

Det mest væsentlige ved dette er, at skyldneren under konkursbehandling ikke må disponere på virksomhedens vegne, da kuratoren er indtrådt i stedet for ledelsen. Det betyder at det helt og alene er kurator som må handle. Det betyder således at skyldneren ikke må fortsætte selskabets drift eller såmænd må stifte yderligere gæld eller andre forpligtelser på virksomhedens vegne.

Det kan således være tilfældet at skyldneren er en stor samarbejdspartner og derfor er vigtig for skyldnerens øvrige kreditorer. Så sådan en konkursbegæring vil kunne få store økonomiske konsekvenser for skyldnerens interessenter. Hvis det er sådan at skyldnerens øvrige kreditorer desuden også tilgodehavender mod en skyldner, så vil de derfor også anmelde deres fordringer mod boet til Skifteretten.

Skyldnerens aktiver vil blive sat under administration af kuratoren, hvilket vil betyde disse vil blive gennemgået af en 3. part. Et eventuelt overskud af boet vil blive fordelt forholdsmeæssigt ligeligt, i form af dividender, mellem skyldnerens kreditorer. Så hvis det viser sig at en skyldner kommer så langt ud og bliver erklæret konkurs, så vil der være en mulighed for at de øvrige kreditorer også ville kunne få en bid af overskuddet fra boet, når alle aktiver og omkostninger er blevet gjort op. Dette vil således være et godt indgreb for skyldnerens øvrige kreditorer.

For dem der indgiver konkursbegæringen skal denne stille sikkerhed for omkostninger til administrationen af konkursen, altså til kuratoren. Det vil sige at kreditoren skal have en stor tiltro til at der er værdier i form af aktiver osv. som kan dække udgifterne til konkursen, samt et yderligere overskud til indfrielse af gælden. Dette er en risiko som tilfalder kreditorerne, så hvis det ender ud i at værdierne ikke kan dække

omkostninger til konkursen, så vil det også være kreditorerne som skal dække disse omkostninger der måtte tilfalde ved afslutning og opgørelse af boet.

Man kan således sige at en konkursbegæring vil forårsage en interessekonflikt for skyldnerens øvrige kreditorer, som måske ikke er interesseret i at risikere at skyldneren bliver erklæret konkurs under risiko af at dette kan få fatale konsekvenser for deres egne forhold.

6.3 Udviklingen i offentlige restancer:

En restance kan i alt sin enkelthed defineres som gæld til det offentlige, der ikke er blevet betalt til tiden i forhold til den sidste rettidige betalingsdato.

6.3.1 Offentlige restancer:

De offentlige restancer er med til at påvirke den samlede likviditet i det offentlige regnskab. Det vil så derfor også betyde at, hvis disse restancer ikke bliver inddrevet, så vil det have en negativ påvirkning på de offentlige finanser.

Offentlige restancer (Enhed: Mio. kr.)		2018	2019	2020	2021
Nominel værdi	Samlet restance i alt	118.192,00	128.903,00	134.863,00	144.465,00
	Fordringer	99.119,00	105.143,00	107.006,00	112.034,00
	Renter	19.070,00	23.765,00	27.859,00	32.432,00
Kursværdi	Samlet restance i alt	27.515,00	28.144,00	27.365,00	34.966,00
	Fordringer	18.538,00	18.366,00	17.208,00	21.238,00
	Renter	8.979,00	9.775,00	10.159,00	13.725,00

Tabel 1: Udtræk fra Statistikbanken over offentlige restancer, Danmarks Statistik (Statistikbanken, 2022-A).

Som det kan ses af ovenstående udtræk fra Danmarks Statistik, så kan det konkluderes at der har været en negativ udvikling af de samlede offentlige restancer i perioden 2018-2021. I opgørelsen er det hvilke som helst restancer som der måtte forekomme der indgår. Det vil dermed også sige at dette både er personers og virksomheders gæld til det offentlige. Selve opgørelsen viser en stigende tendens af de samlede offentlige restancer. Som nævnt har dette en negativ påvirkning på det offentlige økonomi.

Den nominelle værdi, angiver restancernes nominelle værdi, altså den pålydende værdi, som skyldnerne har det til offentlige. Det giver derfor en pejling, hvor stor en værdi disse restancer udgør. Som det kan ses i

ovenstående var der i 2021 i alt 144,46 mia. kr. til inddrivelse hos det offentlige, som ikke er blevet betalt rettidigt og derfor udgør som er krav. Dette er en stigning på 26,27 mia. svarende til en procentvis stigning på 22,23%.

Som man også kan ses på ovenstående er restancerne også blevet opgjort i en kursværdi. Denne kursværdi angiver således gældens reelle værdi på opgørelsestidspunktet, som er beregnet under hensyntagen til forskellige faktorer. Dette er blandt andet de enkelte skyldners økonomiske forhold, størrelse på gælden og deres betalingsevne. Men det er også beregnet ud fra Gældsstyrelsens mulighed for at inddrive restancerne efter de gældende regler (Gældsstyrelsen, 2021).

Med hensyn til kursværdien var den i 2021 på ca. de 35 mia. kr. Ud fra dette kan man sammenligne denne værdi med den nominelle værdi på 144,5 mia. kr. Der er her en forskel på ca. 110 mia. kr., hvilket også viser at kursværdien udgør en andel på 24,22% af den nominelle værdi. Dette betyder således at dette giver et øjebliksbillede af hvor meget som realistisk set kan inddrives.

6.3.1.1 Renterne:

I forhold til renterne kan man her også se en stigning i perioden 2018-2021. Dette giver umiddelbart ikke anledning til yderligere bemærkninger, men man kan sige at de rentebærende fordringer påvirker rentetilskrivningen tilsvarende i takt med at de samlede offentlige fordringer også stiger.

Fordringer som er under inddrivelse hos Gældsstyrelsen forrentes med en årlig inddrivelsesrente svarende til renten efter renteloven § 5, stk. 1 og stk. 2 jf. INDOG § 5, stk. 1 (INDOG, 2022). Disse renter vil blive tilskrevet den 1. i måneden efter modtagelsen hos Gældsstyrelsen. Det vil derfor sige at renten består af Nationalbankens fastsatte referencesats samt et tillæg på 8%. Disse renter er derudover ikke fradragsberettigede og vil blive tilskrevet uanset om skyldnerne afdrager på deres gæld eller ej. Med udgangspunkt i ovenstående opgørelse kan det derfor også udledes at skyldnerne afdrager på renterne før fordringerne, som er kravets hovedstol (Ibid.).

6.3.2 Skatterestancer, Virksomhedsskatter:

Skatterestancer er Skatteforvaltningens egne krav. Skatterestancer kan defineres som skattebeløb, hvor skattemyndighederne har forsøgt at opkrævet disse efter kravene forfald og dermed bliver en restance og et krav mod skyldner. Disse er således en del af de samlede offentlige restancer og udgør derfor den andel der vedrører skatter og afgifter som opkræves.

Skatterestancer, Virksomhedsskatter (Enhed: Mio. kr.)		2018	2019	2020	2021
Nominel værdi	Samlet restance i alt	36.224,00	40.401,00	41.048,00	44.735,00

	Fordringer	29.987,00	32.736,00	32.234,00	34.428,00
	Renter	6.234,00	7.666,00	8.814,00	10.305,00
Kursværdi	Samlet restance i alt	5.689,00	5.007,00	4.406,00	5.245,00
	Fordringer	4.075,00	3.392,00	2.947,00	3.182,00
	Renter	1.615,00	1.613,00	1.458,00	2.063,00

Tabel 2: Udtræk fra Statistikbanken over skatterestancer (virksomhedsskatter), Danmarks Statistik (Statistikbanken, 2022-B).

Ovenstående tabel viser et udtræk af de skatter og afgifter, som opkræves hos virksomhederne, deraf virksomhedsskatter. Denne tabel antyder, at det er den samme udvikling som med de samlede offentlige restancer og virksomhedsskatterne bidrager således til den negative udvikling af restancerne.

I 2021 udgjorde de samlede virksomhedsskatter en nominel værdi på 44,7 mia. kr., hvilket svarer til godt en tredjedel af de samlede offentlige restancer.

6.3.2.1 Virksomhedsskatter, fordelt på typer:

Nedenstående tabel viser de forskellige restancetyper under virksomhedsskatterne, samt hvor stor en andel hver enkel type udgør af virksomhedsskatterne:

Virksomhedsskatter, fordelt på typer (Enhed: Mio. kr.)		Nominel værdi	Kursværdi
År: 2021	2. Virksomhedsskatter	44.735,00	5.245,00
	2.1 Moms	25.298,00	3.473,00
	2.2 A-skat	10.434,00	990,00
	2.3 Selskabsskat- og fondsskat	2.054,00	120,00
	2.4 Punktafgifter	1.541,00	72,00
	2.5 AM-bidrag	2.237,00	226,00
	2.6 Lønsum	141,00	40,00
	2.7 Told	602,00	80,00
	2.8 Øvrige skatte- og afgiftskrav	2.428,00	244,00

Tabel 3: Udtræk fra Statistikbanken over skatterestancer (virksomhedsskatter – fordelt på typer), Danmarks Statistik (Statistikbanken, 2022-B).

Som det kan ses på ovenstående tabel, så udgør moms over halvdelen af de samlede virksomhedsskatter med en andel på ca. 25,3 mia. kr. Lige derefter er det A-skat med en andel på ca. 10,4 mia. kr. og dermed udgør over 75% af de samlede virksomhedsskatter. Moms og A-skat er to store poster under skatter og afgifter som virksomhederne løbende skal afregne til staten. Der er mange virksomheder som begæres konkurs, når de skylder moms og skatter til det offentlige, da virksomhederne ikke kan stille sikkerhed for denne gæld. Dette kan i værste ende betyde, at virksomheden bliver afmeldt og dermed ikke kan drive virksomheden.

6.4 Oprydning i fejlede gældsposter:

Siden 2018 har gældsstyrelsen brugt væsentlige ressourcer på oprydning af fejlede gældsposter i inddrivelsessystemet DMI. Disse gældsposter har været låst for inddrivelse, da der har været fejl eller haft en mistanke om fejl. Denne opgave er der nu afsat 350 årsværk på i Gældsstyrelsen. I året 2022 har man estimeret til at omkostningerne til dette oprydningsarbejde ender op mod 320 mio. kr. (Skatteministeriet, 2022).

De låste gældsposter var blevet låst af systemet, da der havde været mistanke om hvornår gælden var stiftet eller om der har været dubletter i form af om gældsposterne er blevet inddrevet flere gange. Disse fejl betød at de ikke kunne blive overført til det nye inddrivelsessystem PSRM (Ibid.).

Nogle af gældsposterne kan dog låses op for inddrivelse igen. Disse posterne skal efterfølgende gennemgås manuelt og herefter overføres til PSRM. Heraf vil være gældsposter som ikke kan inddrives og forblive låst på grund af markante datafejl og vil være dermed være udsigtsløse at inddrive. Disse vil enten over tid blive forældet, ellers vil de blive afskrevet endeligt som tab i stedet (Ibid.).

Derudover fortsatte de offentlige kreditorer stadigvæk med at indsende gældsposter med datafejl til inddrivelse i DMI. Dog havde man ved konstatering af en fejl eller mistanke deraf suspenderet kravene fra at blive inddrevet. Disse blev suspenderet indtil man fik fejlet udredt eller fjernet mistanken ved fejl vedrørende en givende gældspost (Ibid.).

Oprydningsindsatsen fortsatte i 2022 og var tilrettelagt efter en ”størst-først-strategi”. Denne strategi betød, at man havde fokus på at rydde op i de gældstyper som var mest værdifulde med udgangspunkt i kursværdien. Dette vil sige gældsposternes reelle værdi ved opgørelsestidspunktet. Formålet med oprydningsarbejdet var at behandle de fejlbehæftede gældsposter og gøre dem inddrivelsesparate, hvis muligt. Desuden var det også så vidt muligt at sørge for at datakvaliteten opfyldte datakravene til PSRM og dernæst overføre gældsposterne til inddrivelsessystemet (Gældsstyrelsen, 2022-E).

6.4.1 Udskydelse af forældelsesfrist:

I 2020 blev lovforslaget 2019/1 LF 174 (2019/1 LF 174, 2020), behandlet og vedtaget vedr. forlængende af den gældende udskydelse af forældelsesfristen for gæld under inddrivelse. Ved vedtagelsen blev lovforslaget til LOV nr. 814 af 09/06/2020. Udskydelsen af forældelsen blev forlænget med 3 år, således at forældelsen tidligst vil blive regnet fra den 20. november 2021. Dette vil så indebære, at forældelsen herefter tidligst vil kunne indtræde den 21. november 2024. Baggrunden for denne lovændring var som ovenstående på grund af oprydningsarbejdet af de fejlbehæftede fordringer i DMI, som havde vist sig at blive en mere tidskrævende opgave end antaget. Dette ville således have gået ud over andre indsatser og opgaver, hvis Gældsstyrelsen

inden den november 2021 skulle sikre forældelsesafbrydelse af fordringer i DMI. Derfor vurderede man at dette var urealistisk at færdige oprydningsarbejdet inden 2021, hvilket også er kan afledes af ovenstående (2019/1 LF 174, 2020).

6.4.2 anbefalinger fra ekspertudvalg:

I 2021 nedsatte regering et ekspertudvalg, som skulle komme med deres anbefalinger til, hvorledes det samlede skattevæsen skulle genoprettes og styrkes. Dette skulle blandt andet ligge til grundlag for en flerårsaftale for skattevæsenet, heraf også på gældsområdet (Ekspertudvalget, 2022).

I april 2022 var ekspertudvalget så klar med deres anbefalinger til en flerårsaftale for skattevæsenet (Ibid.).

Deres anbefalinger var således, at man skulle stoppe med at konvertere gældsposterne fra DMI til PSRM ved udgangen af 2022, hvor man så har fået foretaget de sidste konverteringer med et bruttopotentiale på 3,2 mia. kr. i kursværdi. Det skyldes blandt andet at så der så vil være et faldende provenu ved at fortsætte. Der blev i den forbindelse skelnet mellem konverteringsarbejdet og selve det manuelle oprydningsarbejde (Ibid.).

Det vil så sige efter konverteringsindsatsen var tilendebragt, så ville der således kun være det manuelle oprydningsarbejde tilbage. Der blev efterfølgende vurderet, at omkostningerne til det manuelle oprydningsarbejde vil kunne blive dækket i en årrække efter udarbejdelse af konverteringsindsatsen (Ibid.).

Den manuelle oprydningsindsats blev dog vurderet til at ville være forbundet med betydelige ressourcer og samtidig med et begrænset inddrivelsesprovenu, hvilket gør indsatsen mindre effektiv end konverteringerne (Ibid.).

Ekspertudvalget havde således på baggrund af hensynet om at anvende ressourcerne mest muligt i skattevæsenet vurderet at en nedbringelse af indsatsen derfor vil kunne frigøre ressourcer til andre indsatser og opgaver, hvor effekten af disse ressourcer forventes til at være større. Hvis man valgte at gøre dette, vil konsekvenserne på kort sigt være at foretage straksafskrivning af de fejlbehæftede gældsposter i DMI (Ibid.).

På baggrund af ovenstående overvejelser, kom ekspertudvalget frem til at anbefale at foretage straksafskrivning for den resterende del af de fejlbehæftede gældsposter efter konverteringsarbejdet er overstået. Dog anerkender de også at en straksafskrivning vil have en negativ påvirkning på retsfølelsen. Med dette menes befolkningens retsbevidsthed i forhold til hvad der retligt set er rigtigt og retfærdigt. Sådan en straksafskrivning vil betyde at flere skyldnere får annulleret deres gæld til det offentlige. Dette

skal samtidig med ses i perspektiv af at der er skyldnere som har indbetaling denne gæld til det offentlige og derfor føle en form for uretfærdighed (Ibid.).

Der er på nuværende tidspunkt ikke indgået en aftale på gældsområdet vedrørende, hvordan udfordringerne med oprydningen i de fejlede gældsposter skal løses (Ibid.).

7. Konklusion

Gældsstyrelsen har som ny styrelse under skatteforvaltningen i forbindelse med reorganiseringen i 2018 sidenhen haft opgaven med at inddrive virksomheders restancer til det offentlige. Dette skete som led i om at løfte den samlede kvalitet af opgaverne, men også genoprette tilliden til skattevæsenet efter flere store sager. Gældsstyrelsens hovedformål er at foretage en korrekt og effektiv inddrivelse, som dermed skal være med til at sikre et højt inddrivelsesprovenu. Derudover skal de med kyndig vejledning hjælpe skyldnerne med at få betalt gælden til det offentlige. Gældsstyrelsen er som styrelse og funktion også et bindeled mellem fordringshaverne, altså de offentlige kreditorer, og skyldnerne. Derfor skal de også sikre at fordringshaverne har en så effektiv opkrævningsindsats som muligt, således at man forebygger i at ny gæld bliver opbygget.

Inddrivelse af gæld til det offentlige bliver reguleret i gældsinddrivelsesloven (INDOG, 2022). Denne lov angiver regler om opkrævning og inddrivelse af fordringerne som opkræves eller inddrives af det offentlige.

Fordringerne kan overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført. Dog er en sædvanlig rykkerprocedure ikke en forudsætning, men skal kun gennemføres hvis muligt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal fordringshaverne underrette skyldneren om dette. Dog er det ligeledes som med sædvanlig rykkerprocedure kun hvis muligt eller antages at det vil medføre en forringelse for at inddrivelse gælden.

Hvis der er formodning eller kendskab til fordringer med datafejl, så kan Gældsstyrelsen suspendere inddrivelsen. Suspendering kan ophæves når fejl er identificeret og udbedret.

Når fordringerne bliver overdraget til inddrivelse, så vil Gældsstyrelsen samtidig med også overtage kreditorbeføjelserne, altså samtlige rettigheder og forpligtelser der må være tilknyttet fordringerne. Således kan Gældsstyrelsen gøre anvendelse af deres inddrivelsesmuligheder, alt efter hvilket krav gælden omhandler. Desuden kan Gældsstyrelsen på vegne af fordringshaverne indgå frivillige betalingsaftaler eller give henstand vedrørende betalinger af fordringer under inddrivelse.

Forældelsen af fordringer som er under inddrivelse hos Gældsstyrelsen fra den 19. november 2015 eller senere, vil forældelsesfristen være regnet fra til at være den 20. november 2021. Dette skyldes blandt andet at der har været fejl i flere fordringer og i den forbindelse blev der igangsat et længerevarende oprydningssarbejde med henblik på at rette de fejlbehæftede fordringer som kunne rettes i det gamle inddrivelsessystem og derefter overføre dem til inddrivelse i det nye system.

For fordringer som er under inddrivelse vil forældelsesfristen være 3 år, selv om kravet inden inddrivelse havde en længere forældelsesfrist jf. reglerne i forældelsesloven.

Inden fordringerne er sendt til inddrivelse, vil reglerne om forældelses blive reguleret af bestemmelserne i forældelsesloven, dog medmindre andet følger af særlige bestemmelser i anden lov. Her vil forældelsesfristen som hovedregel være 3 år, men hvis fordringshaveren var ubekendt med fordringen eller skyldneren, så vil forældelsesfristen først blive regnet fra den dag, hvor fordringshaverne har fået eller burde have fået kendskab til dette.

Gældsstyrelsen har forskellige inddrivelsesmuligheder som kan anvendes med henblik på at inddrive restancer hos virksomhederne. Gældsstyrelsen vil i hvert enkelt tilfælde altid gøre anvendelse af den mest hensigtsmæssige inddrivelsesmulighed for at få inddrevet skyldnerens restancer til det offentlige. Dette skal også ses i sammenhæng med der skal inddrives hurtigst muligt og mest effektivt, således inddrivelsen vil være så omkostningsfrit som overhovedet muligt og uden risiko for yderligere tab og oparbejdelse af gæld. Der vil ligeledes blive taget hensyn til skyldnerens økonomiske situation.

De forskellige inddrivelsesmuligheder som Gældsstyrelsen kan gøre anvendelse af vil være helt op til den konkrete situation for inddrivelsen. Dette kan være lige fra at indgå en afdragsordning til en mere gennemgribende inddrivelsesmulighed som en konkursbegæring. Gældsstyrelsen kan stille krav om sikkerhed for gælden, hvis gælden er mere end 50.000. Hvis skyldneren ikke kan stille denne sikkerhed, så ender med at virksomheden vil blive afmeldt for registrering. Gældsstyrelsen kan ved opfyldelse af bestemte kriterier således også fratage en bevilling eller autorisation for at begrænse yderligere tab. Af de mindre gennemgribende inddrivelsesmuligheder kan henstand eller modregning også anvendes. Derudover kan skyldneren ansøge om eftergivelse hvis det er bestemte forhold som kan findes anvendelse til dette. Endeligt er der den mulighed at foretage en afskrivning af en fordring, hvis inddrivelsen vurderes til at være formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger. Afslutningsvis har skyldneren altid ret til at foretage frivillig betaling af gælden til det offentlige, som ved hvilken som helst andet krav.

Ved udfordringer ved inddrivelse er der blevet belyst forskellige forhold, som har alle er blevet defineret til at give udfordringer for Gældsstyrelsens opgave med inddrivelse af virksomheders gæld til det offentlige.

Dette har henholdsvis været corona-pandemien, betydning for skyldnerens øvrige kreditorer ved bestemte inddrivelsesmuligheder, udviklingen i de offentlige restancer samt oprydning i fejlede gældsposter.

Corona-pandemien har haft sin udfordringer og gav også udfordringer hvad angår Gældsstyrelsens inddrivelsesindsats. Dette var blandt andet i forhold til den retlige proces, men også med at gennemføre udlæg hos virksomhederne. I forbindelse med corona-pandemien blev der også lavet rentefrie låneordninger, som skulle give likviditet til de økonomiske pressede virksomheder. Hvis låneordningerne ikke blev tilbagebetalt, så ville restancerne blive sendt til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. På grund af situationen vedr. corona, så valgte Gældsstyrelsen at have særligt fokus på at indgå afdragsordninger i stedet for indgivelse af konkursbegæringer. Dette var også for at holde hånden under virksomhederne de særlige omstændigheder, men også for at undgå et yderligere pres som ville være på behandlingen af disse konkurser under Skifteretten.

Det vil oftest få betydning for skyldnerens øvrige kreditorer hvad enten Gældsstyrelsen vælger at indgå en afdragsordning med en skyldner eller indgiver en konkursbegæring. Dog vil det væsentligste være, at skyldneren ved en afdragsordning fortsat kan gå lov til at drive virksomhed. Dette vil betyde skyldneren kan fortsætte driften og derfor få mulighed for selv at vende den økonomiske situation og samtidig med kunne afdrage til skyldnerens øvrige kreditorer. En konkursbehandling vil blive omkostningsfuld for skyldnerens øvrige kreditorer i form af tid og ressourcer. Derfor er skyldnerens øvrige kreditorer også som udgangspunkt mest interesserede i at lave en afdragsordning, da deres interesse også vil være at få mest muligt tilbage af kravet. Der vil ved en konkursbegæring være risiko for at der ikke vil tilfalde dividender til boets kreditorer, hvis det viser sig at værdierne ikke kan dække omkostningerne til konkursen. Her vil det så være kreditorer som skal dække disse omkostninger og vil indgå som et yderligere tab.

Opgørelser viser også at der er en negativ udvikling i de offentlige restancer, som stiger år for år. Dette har en negativ påvirkning på det offentlige økonomi. Kursværdien giver et indtryk af hvor meget som realistisk set kan inddrives ud for forskellige forhold. Denne værdi er meget lav sammenlignet med den nominelle værdi og viser at det offentlige vil tabe væsentligt hvis disse vil blive inddrevet ved opgørelsestidspunktet.

Hvad angår skatterestancerne, som er Skatteforvaltningens egne krav, kan det her udledes at disse udgør en væsentlig andel af de samlede offentlige restancer. Desuden kan det også ses at restancetyperne moms og A-skat udgør den største andel af virksomhedsskatterne.

Gældsstyrelsen har også haft udfordringer i forbindelse med fejlbehæftede gældsposter i det gamle inddrivelsessystem DMI, som var blevet låst af systemet. Siden 2018 har Gældsstyrelsen brugt væsentlige ressourcer på oprydningsarbejdet i det fejlede gældsposter, som bestod af at gøre dem inddrivelsesparate

for derefter at overføre gældsposterne til PSRM. På samme tid har man været bekendt med at forældelsesfristerne for dette poster ville stå til udløb, hvilket vil betyde at kravene i stedet ville blive forældet. Derfor har man over flere omgange udskudt forældelsesfristen og forlænget den yderligere, for at undgå at disse gældsposter vil blive forældet. Ved seneste udskydelse erkendte man at oprydningsarbejdet var mere tidskrævende end antaget ved forrige udskydelse. Derfor valgte man ved lov at ændre udskydelse forældelsen med yderligere 3 år, således forældelsen herefter tidligst ville kunne indtræde den 21. november 2024.

Regering nedsatte i 2021 et ekspertudvalg, som skulle komme med anbefalinger til en flerårsaftale for skattevæsenet med henblik på at genoprette og styrke det samlede skattevæsen. Deres anbefalinger var at indsatsen vedr. det manuelle oprydningsarbejde efter konverteringsarbejdet skulle nedbringes, hvorved disse ressourcer i stedet ville blive brugt på andre opgaver og indsatser, hvor der ville være en forventning af større effekt. Hvis man valgte denne mulighed, ville man dog på kort sigt skulle foretage straksafskrivning af fejlbehæftede gældsposter. Deres endelige anbefaling var at der skulle foretages straksafskrivning af gældsposterne umiddelbart lige efter at de resterende konverteringer er overstået. Dette vil dog have en negativ påvirkning på retsfølelsen, hvilke politikerne også tage hensyn til, hvis de vælger at følge ekspertudvalgets anbefalinger.

Der er på nuværende tidspunkt ikke indgået en aftale på gældsområdet vedrørende, hvordan udfordringerne med oprydningen i de fejlede gældsposter skal løses.

8. Litteraturliste

8.1 Bøger:

Evald, J. (2000). *Retskilderne og den juridiske metode*. Jurist- og Økonomiforbundets Forlag.

8.2 Hjemmesider:

Gældsstyrelsen, (2022-A). *Formål & værdigrundlag*. Skatteforvaltningen. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.gaeldst.dk/om-styrelsen/formaal-vaerdigrundlag/>

Gældsstyrelsen, (2022-B). *Vi kan foretage udlæg*. Skatteforvaltningen. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.gaeldst.dk/erhverv/hvis-du-ikke-betaler-virksomhedens-gæld/vi-kan-foretage-udlæg/>

Gældsstyrelsen, (2022-C). *Vi kan stille krav om sikkerhed for din gæld*. Skatteforvaltningen. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.gaeldst.dk/erhverv/hvis-du-ikke-betaler-virksomhedens-gæld/vi-kan-stille-krav-om-sikkerhed-for-din-gæld/>

Skattestyrelsen, (2022-A). *Coronalaån: Virksomheder har betalt knap 14 mia. kr. af ca. 22 mia. kr. tilbage efter betalingsfrist*. Skatteforvaltningen. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.sktst.dk/aktuelt/pressemeddelelser/coronalaan-virksomheder-har-betalt-knap-14-mia-kr-af-ca-22-mia-kr-tilbage-efter-betalingsfrist/>

Skattestyrelsen, (2022-B). *Betalingsordninger for 3,8 mia. kr.* Skatteforvaltningen. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.sktst.dk/skattestyrelsen-i-tal/overblik-over-coronalaan/betalingsordninger-for-coronalaan/>

Statistikbanken, (2022-A). *OFFRES10: Offentlige restancer efter restancetype, gældstype og prisenhed*. Danmarks Statistik. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.statistikbanken.dk/OFFRES10>

Statistikbanken, (2022-B). *OFFRES20: Skatterestancer efter restancetype, gældstype og prisenhed*. Danmarks Statistik. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.statistikbanken.dk/OFFRES20>

8.3 Love og bekendtgørelser:

DBL, Databeskyttelsesloven, (2018). *Lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/502>

FORÆL, Forældelsesloven, (2015). *Bekendtgørelse af lov om forældelse af fordringer*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2015/1238>

Gældsinddrivelsesbekendtgørelsen, (2020). *Bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2020/188>

INDOG, Gældsinddrivelsesloven, (2022). *Bekendtgørelse af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/6>

KL, Konkursloven, (2022). *Bekendtgørelse af konkursloven*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2022/1600>

ML, Momsloven, (2019). *Bekendtgørelse af lov om merværdiafgift*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2019/1021>

OPKL, Optrækningsloven, (2022). *Bekendtgørelse af lov om opkrævning af skatter og afgifter*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2021/2711>

2019/1 LF 174, (2020), Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, pensionsbeskatningsloven og lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.retsinformation.dk/eli/ft/201913L00174>

8.4 Publikationer:

Danmarks Statistik, (2022). *Konkurser november 2022*. Udgivet den 7. december 2022. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.dst.dk/Site/Dst/Udgivelser/nyt/GetPdf.aspx?cid=40050>

Ekspertudvalget, Ekspertudvalget for en flerårsaftale for skattevæsenet, (2022). *Anbefaling til en flerårsaftale for skattevæsenet*. Udgivet i april 2022. Sidst tilgået den:

<https://www.skm.dk/media/12317/anbefalinger-til-en-fleraarsaftale-for-skattevaesenet.pdf>

Finansministeriet, (2021). *Finanslov for finansåret 2021: § 9 skatteministeriet*. Udgivet den 22. februar 2021. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://fm.dk/media/18415/fl21a09.pdf>

Gældsstyrelsen, (2021). *Danskernes gæld: Nyt it-system understøtter inddrivelsen af gæld til det offentlige*. Skatteforvaltningen. Udgivet i december 2021. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.gaeldst.dk/media/10528/danskernes-gaeld-nyt-it-system-understoetter-inddrivelsen-af-gaeld-til-det-offentlige.pdf>

Gældsstyrelsen, (2022-D). *Gældsstyrelsen inddriver 2,9 mia. kr. fra virksomheder med stor gæld*. Skatteforvaltningen, Udgivet i maj 2022. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.gaeldst.dk/media/11842/publikation-om-screeningsindsats-over-for-virksomheder.pdf>

Gældsstyrelsen, (2022-E). *Årsrapport 2021 Gældsstyrelsen*. Skatteministeriet. Udgivet i marts 2022. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.gaeldst.dk/media/11453/aarsrapport-2021-gaeldsstyrelsen.pdf>

Skatteforvaltningen, (2021). *Fra én til syv styrelser*. Skatteministeriet. Udgivet den 13. juni 2017. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://www.skm.dk/media/5012/fra-en-til-syv-styrelser.pdf>

Skatteministeriet, (2021). *Opfølgning på eftersyn af akutte it-problemer i skattevæsenet: Gældsområdet*. Udgivet i februar 2021. Sidst tilgået den:

<https://www.skm.dk/media/8370/status-for-gaeldsomraadet-februar-2021.pdf>

8.5 Vejledninger og afgørelser:

SKAT, (2022-A), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, A.D.2.2 Opgaver og kompetencer i forbindelse med opkrævningsarbejdet*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2289995>

SKAT, (2022-B), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.1.1 Afdragsordninger*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=1949403>

SKAT, (2022-C), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.1.1.2.1 Regel for indgåelse af afdragsordninger med virksomheder*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=1949490>

SKAT, (2022-D), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.1.1.2.3 Afdragsordninger for igangværende virksomheder*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=1949554>

SKAT, (2022-E), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, A.D.9.6.3 Fremgangsmåde ved fratagelse ved af autorisationer og bevillinger*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2062184>

SKAT, (2022-F), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.1.1.2.4 Fratagelse af autorisationer, bevillinger m.v.* Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=1949559>

SKAT, (2022-G), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.1.3.1 Reglerne om inddrivelsesmæssig henstand*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=1977772>

SKAT, (2022-H), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.1.4.1 Automatiseret modregning*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2348635>

SKAT, (2022-I), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.1.6.1 Lovgrundlag for eftergivelse*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=1977778>

SKAT, (2022-J), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.1.6.3 Sociale eller andre forhold der i særlig grad taler for eftergivelse*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2323643>

SKAT, (2022-K), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.1.6.4 Ansøgning som juridisk person*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2323648>

SKAT, (2022-L), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.1.6.6.1 Afgørelse om eftergivelse*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2323654>

SKAT, (2022-M), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.1.6.6.2 Klage over afgørelsen*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

SKAT, (2022-N), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.1.8.1 Afskrivning af fordringer*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2060915>

SKAT, (2022-O), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.1.10 Frivillige betalinger*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2350940>

SKAT, (2022-P), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, A.D.9.3.1.1 Reglen i opkrævningslovens § 11, stk. 1*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2062836>

SKAT, (2022-Q), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, A.D.9.3.1.2 Betingelser for at stille krav om sikkerhed*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2062837>

SKAT, (2022-R), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.4.1.1 Generelt om konkurs*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2049811>

SKAT, (2022-S), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.4.1.3.1.1 Krav til fordringen*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2049833>

SKAT, (2022-T), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.4.1.3.1.2 Den retlige interesse i konkurs*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2049835>

SKAT, (2022-U), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.4.1.3.2.1 Indgivelse af konkursbegæring*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2049859>

SKAT, (2022-V), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.4.2.2 Indholdet af en rekonstruktion*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=1974817>

SKAT, (2022-X), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.4.2.9.2 Restanceinddrivelsesmyndighedens vurdering af og stillingtagen til rekonstruktionsforslaget*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=1974854>

SKAT, (2022-Y), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.4.3.1 Hvad er en frivillig kreditorordning*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2049926>

SKAT, (2022-Z), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.4.3.2.1 Restanceinddrivelsesmyndighedens som deltager i en frivillig kreditorordning*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2348728>

SKAT, (2022-Æ), *Den Juridiske Vejledning 2022-2, G.A.3.5.2 Indberetning til kreditoplysningsbureauer*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=2060435>

Landsskatteretten, (2022), *Afgørelsesdatabasen, Journalnr. 20-0053559*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://afgoerelsesdatabasen.dk/h/dc4abf9d-3b15-46eb-887c-ba6bda9f30bd/dom-lsr-20-0053559?showExact=true>

SKAT, (2010-A), *Landsskatteretten, SKM2010.833.LSR*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=1921919>

SKAT, (2010-B), *Landsskatteretten, SKM2010.810.LSR*. Sidst tilgået den 30.12.2022:

<https://skat.dk/data.aspx?oid=1921777>